

**LEGEA nr. 8 din 14 martie 1996 (*republicată*)
privind dreptul de autor și drepturile conexe***

EMITENT

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 489 din 14 iunie 2018

Notă

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 27 martie 2018, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996 și a fost modificată și completată prin:

- Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013;
- Legea nr. 285/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 30 iunie 2004;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 19 septembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 329/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 31 iulie 2006;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2005 pentru realizarea unor măsuri necesare în procesul de integrare europeană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1179 din 28 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 332/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 20 iulie 2006;
- Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010;
- Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 8 iulie 2011, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2011 pentru modificarea unor acte normative în vederea eliminării prevederilor referitoare la acordarea de stimulente pentru personalul din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 6 septembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 17/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2012;
- Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind

dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, cu modificările ulterioare;

– Legea nr. 53/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 25 martie 2015;

– Legea nr. 210/2015 pentru completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 24 iulie 2015;

– Legea nr. 261/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 5 noiembrie 2015.

Titlul I Dreptul de autor
PARTEA I Dispoziții generale
Capitolul I Dispoziții introductive

Articolul 1

(1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, precum și asupra altor opere de creație intelectuală este recunoscut și garantat în condițiile prezentei legi. Acest drept este legat de persoana autorului și comportă atribute de ordin moral și patrimonial.

(2) Opera de creație intelectuală este recunoscută și protejată, independent de aducerea la cunoștința publică, prin simplul fapt al realizării ei, chiar în formă nefinalizată.

Articolul 2

Recunoașterea drepturilor prevăzute în prezenta lege nu prejudiciază și nu exclude protecția acordată prin alte dispoziții legale.

Capitolul II Subiectul dreptului de autor

Articolul 3

(1) Este autor persoana fizică sau persoanele fizice care au creat opera.

(2) În cazurile expres prevăzute de lege, pot beneficia de protecția acordată autorului persoanele juridice și persoanele fizice, altele decât autorul.

(3) Calitatea de subiect al dreptului de autor se poate transmite în condițiile legii.

(4) Sunt recunoscuți și protejați ca titulari ai dreptului de autor persoanele fizice sau juridice, care au dobândit această calitate prin moștenire sau cesiune, în condițiile legii, precum și editorii de opere muzicale și de opere scrise, pentru drepturile care le-au fost transferate în baza unor acorduri individuale și care au dreptul cel puțin la o parte din veniturile provenite din drepturi.

(5) Este considerat utilizator orice persoană fizică sau juridică care întreprinde acțiuni condiționate de autorizarea de către autori sau titularii de drepturi, de remunerarea acestora sau de plata unor compensații către aceștia și care nu acționează în calitate de consumator.

Articolul 4

(1) Se prezumă a fi autor, până la proba contrară, persoana sub numele căreia opera a fost adusă pentru prima dată la cunoștința publică.

(2) Când opera a fost adusă la cunoștința publică sub formă anonimă sau sub un pseudonim care nu permite identificarea autorului, dreptul de autor se exercită de persoana fizică sau juridică ce o face publică având consimțământul autorului, atât timp cât acesta nu își dezvăluie identitatea.

Articolul 5

(1) Este operă comună opera creată de mai mulți coautori, în colaborare.

(2) Dreptul de autor asupra operei comune aparține coautorilor acesteia, între care unul poate fi autorul principal, în condițiile prezentei legi.

(3) În lipsa unei convenții contrare, coautorii nu pot utiliza opera decât de comun acord. Refuzul consimțământului din partea oricăruia dintre coautori trebuie să fie temeinic justificat.

(4) În cazul în care contribuția fiecărui coautor este distinctă, aceasta poate fi utilizată separat, cu condiția să nu se prejudicieze utilizarea operei comune sau drepturile celorlalți coautori.

(5) În cazul utilizării operei create în colaborare, remunerația se cuvine coautorilor în proporțiile pe care aceștia le-au convenit. În lipsa unei convenții, remunerația se împarte proporțional cu părțile de contribuție ale autorilor sau în mod egal, dacă acestea nu se pot stabili.

Articolul 6

(1) Este operă colectivă opera în care contribuțiile personale ale coautorilor formează un tot, fără a fi posibil, dată fiind natura operei, să se atribuie un drept distinct vreunui dintre coautori asupra ansamblului operei create.

(2) În lipsa unei convenții contrare, dreptul de autor asupra operei colective aparține persoanei fizice sau juridice din inițiativa, sub responsabilitatea și sub numele căreia a fost creată.

Capitolul III Obiectul dreptului de autor

Articolul 7

Constituie obiect al dreptului de autor operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare și independent de valoarea și destinația lor, cum sunt:

- a) scrierile literare și publicistice, conferințele, predicile, pledoariile, prelegerile și orice alte opere scrise sau orale, precum și programele pentru calculator;
- b) operele științifice, scrise sau orale, cum ar fi: comunicările, studiile, cursurile universitare, manualele școlare, proiectele și documentațiile științifice;
- c) compozițiile muzicale cu sau fără text;
- d) operele dramatice, dramatico-muzicale, operele coregrafice și pantomimele;
- e) operele cinematografice, precum și orice alte opere audiovizuale;
- f) operele fotografice, precum și orice alte opere exprimate printr-un procedeu analog fotografiei;
- g) operele de artă grafică sau plastică, cum ar fi: operele de sculptură, pictură, gravură, litografie, artă monumentală, scenografie, tapiserie, ceramică, plastica sticlei și a metalului, desene, design, precum și alte opere de artă aplicată produselor destinate unei utilizări practice;
- h) operele de arhitectură, inclusiv planșele, machetele și lucrările grafice ce formează proiectele de arhitectură;
- i) lucrările plastice, hărțile și desenele din domeniul topografiei, geografiei și științei în general.

Articolul 8

Fără a prejudicia drepturile autorilor operei originale, constituie, de asemenea, obiect al dreptului de autor operele derivate care au fost create plecând de la una sau mai multe opere preexistente, și anume:

- a) traduceri, adaptările, adnotările, lucrările documentare, aranjamentele muzicale și orice alte transformări ale unei opere literare, artistice sau științifice care reprezintă o muncă intelectuală de creație;
- b) culegerile de opere literare, artistice sau științifice, cum ar fi: enciclopediile și antologiile, colecțiile sau compilațiile de materiale sau date, protejate ori nu, inclusiv bazele de date, care, prin alegerea sau dispunerea materialului, constituie creații intelectuale.

Articolul 9

Nu pot beneficia de protecția legală a dreptului de autor următoarele:

- a) ideile, teoriile, conceptele, descoperirile științifice, procedeele, metodele de funcționare sau conceptele matematice ca atare și invențiile, conținute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare;
- b) textele oficiale de natură politică, legislativă, administrativă, judiciară și traducerea oficială ale acestora;
- c) simbolurile oficiale ale statului, ale autorităților publice și ale organizațiilor, cum ar fi: stema, sigiliul, drapelul, emblema, blazonul, insigna, ecusonul și medalia;
- d) mijloacele de plată;
- e) știrile și informațiile de presă;
- f) simplele fapte și date.

Capitolul IV Conținutul dreptului de autor

Articolul 10

Autorul unei opere are următoarele drepturi morale:

- a) dreptul de a decide dacă, în ce mod și când va fi adusă opera la cunoștința publică;
- b) dreptul de a pretinde recunoașterea calității de autor al operei;
- c) dreptul de a decide sub ce nume va fi adusă opera la cunoștința publică;
- d) dreptul de a pretinde respectarea integrității operei și de a se opune oricărei modificări, precum și oricărei atingeri aduse operei, dacă prejudiciază onoarea sau reputația sa;
- e) dreptul de a retracta opera, despăgubind, dacă este cazul, pe titularii drepturilor de utilizare, prejudiciați prin exercitarea retractării.

Articolul 11

(1) Drepturile morale nu pot face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.

(2) După moartea autorului, exercițiul drepturilor prevăzute la art. 10 lit. a), b) și d) se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durată nelimitată. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile autorului sau, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creație.

Articolul 12

Autorul unei opere are dreptul patrimonial exclusiv de a decide dacă, în ce mod și când va fi utilizată opera sa, inclusiv de a consimți la utilizarea operei de către alții.

Articolul 13

Utilizarea unei opere dă naștere la drepturi patrimoniale, distincte și exclusive, ale autorului de a autoriza sau de a interzice:

- a) reproducerea operei;
- b) distribuirea operei;
- c) importul în vederea comercializării pe piața internă a copiilor realizate, cu consimțământul autorului, după operă;
- d) închirierea operei;
- e) împrumutul operei;
- f) comunicarea publică, direct sau indirect a operei, prin orice mijloace, inclusiv prin punerea operei la dispoziția publicului, astfel încât să poată fi accesată în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- g) radiodifuzarea operei;
- h) retransmiterea prin cablu a operei;
- i) realizarea de opere derivate.

Articolul 14

Prin reproducere, în sensul prezentei legi, se înțelege realizarea, integrală sau parțială, a uneia ori a mai multor copii ale unei opere, direct sau indirect, temporar ori permanent, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv realizarea oricărei înregistrări sonore sau audiovizuale a unei opere, precum și stocarea permanentă ori temporară a acesteia cu mijloace electronice.

Articolul 15

(1) Prin distribuire, în sensul prezentei legi, se înțelege vânzarea sau orice alt mod de transmitere, cu titlu oneros ori gratuit, a originalului sau a copiilor unei opere, precum și oferirea publică a acestora.

(2) Dreptul de distribuire se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei opere, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.

Articolul 16

Prin import, în sensul prezentei legi, se înțelege introducerea pe piața internă, cu scopul comercializării, a originalului sau a copiilor legal realizate ale unei opere fixate pe orice fel de suport.

Articolul 17

Prin închiriere, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat și pentru un avantaj economic sau comercial direct ori indirect, a unei opere.

Articolul 18

(1) Prin împrumut, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat și fără un avantaj economic sau comercial direct ori indirect, a unei opere prin intermediul unei instituții care permite accesul publicului în acest scop.

(2) Împrumutul efectuat prin biblioteci nu necesită autorizarea autorului și dă dreptul acestuia la o remunerație echitabilă. Acest drept nu poate face obiectul unei renunțări.

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (2) nu se datorează în cazul în care împrumutul este realizat prin bibliotecile instituțiilor de învățământ și prin bibliotecile publice cu acces gratuit.

(4) Împrumutul unor opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale nu poate avea loc decât după 6 luni de la prima distribuire a operei.

(5) Dreptul de împrumut nu se epuizează odată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei opere, pe piață, efectuat sau consimțit de titularul de drepturi.

Articolul 19

Dispozițiile prezentei legi privind închirierea și împrumutul nu se aplică:

- a) construcțiilor rezultate din proiecte arhitecturale;
- b) originalelor sau copiilor operelor de design ori de artă aplicată, utilizate pentru realizarea produselor de consum;
- c) originalelor sau copiilor operelor, realizate în scopul comunicării publice ori pentru a căror utilizare există un contract;
- d) lucrărilor de referință pentru consultare imediată sau pentru împrumut între instituții;
- e) operelor create de autor în cadrul contractului individual de muncă, dacă acestea sunt utilizate de către cel care a angajat autorul, în cadrul activității obișnuite.

Articolul 20

(1) Se consideră comunicare publică orice comunicare a unei opere, realizată direct sau prin orice mijloace tehnice, făcută într-un loc deschis publicului sau în orice loc în care se adună un număr de persoane care depășește cercul normal al membrilor unei familii și al cunoștințelor acesteia, inclusiv reprezentarea scenică, recitarea sau orice altă modalitate publică de execuție ori de prezentare directă a operei, expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografică și de arhitectură, proiecția publică a operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale, inclusiv a operelor de artă digitală, prezentarea într-un loc public, prin intermediul înregistrărilor sonore sau audiovizuale, precum și prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate. De asemenea, se consideră publică orice comunicare a unei opere, prin mijloace cu fir sau fără fir, realizată prin punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin internet sau alte rețele de calculatoare, astfel încât

oricare dintre membrii publicului să poată avea acces la aceasta din orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

(2) Dreptul de a autoriza sau de a interzice comunicarea publică sau punerea la dispoziția publicului a operelor nu se consideră epuizat prin niciun act de comunicare publică sau de punere la dispoziția publicului.

Articolul 21

În sensul prezentei legi, prin radiodifuzare se înțelege:

a) emiterea unei opere de către un organism de radiodifuziune ori de televiziune, prin orice mijloc ce servește la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, ori a reprezentării acestora, inclusiv comunicarea ei publică prin satelit, în scopul recepționării de către public;

b) transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, cu excepția rețelelor de calculatoare, în scopul recepționării ei de către public.

Articolul 22

Prin retransmiterea prin cablu, în sensul prezentei legi, se înțelege retransmiterea simultană, nealterată și integrală, de către un operator, prin mijloacele prevăzute la art. 21 lit. b) sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultracurte, pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale, cu sau fără fir, inclusiv prin satelit, de servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, destinate recepționării de către public.

Articolul 23

Prin realizarea de opere derivate, în sensul prezentei legi, se înțelege traducerea, publicarea în culegeri, adaptarea, precum și orice altă transformare a unei opere preexistente, dacă aceasta constituie creație intelectuală.

Articolul 24

(1) Autorul unei opere originale de artă grafică sau plastică ori al unei opere fotografice beneficiază de un drept de suită, reprezentând dreptul de a încasa o cotă din prețul net de vânzare obținut la orice revânzare a operei, ulterioară primei înstrăinări de către autor, precum și dreptul de a fi informat cu privire la locul unde se află opera sa.

(2) Dreptul menționat la alin. (1) se aplică tuturor actelor de revânzare a unei opere originale de artă grafică sau plastică ori a unei opere fotografice care implică, în calitate de vânzători, cumpărători sau intermediari, saloane, galerii de artă, precum și orice comerciant de opere de artă.

(3) În sensul prezentei legi, copiile operelor originale de artă sau fotografice, care au fost făcute într-un număr limitat de către însuși autorul lor sau cu aprobarea acestuia, sunt considerate opere de artă originale.

(4) Suma datorată în temeiul alin. (1) se calculează conform următoarelor cote, fără a putea depăși 12.500 euro sau contravaloarea în lei:

- a) de la 300 la 3.000 euro - 5%;
- b) de la 3.000,01 la 50.000 euro - 4%;
- c) de la 50.000,01 la 200.000 euro - 3%;
- d) de la 200.000,01 la 350.000 euro - 1%;
- e) de la 350.000,01 la 500.000 euro - 0,5%;
- f) peste 500.000 euro - 0,25%.

(5) Vânzătorul trebuie să îi comunice autorului informațiile prevăzute la alin. (1), în termen de două luni de la data vânzării, răspunzând de reținerea procentelor sau cotelor din prețul de vânzare, fără adăugarea altor taxe, și de plată către autor a sumei datorate conform prevederilor alin. (4).

(6) Beneficiarii dreptului de suită sau reprezentanții acestora pot solicita, timp de 3 ani de la data revânzării, persoanelor prevăzute la alin. (2) informații necesare pentru a asigura plata sumelor datorate conform prevederilor alin. (4).

(7) Dreptul de suită nu poate face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.

Articolul 25

Proprietarul sau posesorul unei opere este dator să permită accesul autorului operei și să o pună la dispoziția acestuia, dacă acest fapt este necesar pentru exercitarea dreptului său de autor și cu condiția ca prin aceasta să nu se aducă atingere unui interes legitim al proprietarului sau al posesorului. În acest caz, proprietarul sau posesorul poate pretinde autorului operei o garanție suficientă pentru securitatea operei, asigurarea acesteia la o sumă ce reprezintă valoarea pe piață a originalului, precum și o remunerație corespunzătoare.

Articolul 26

(1) Proprietarul originalului unei opere nu are dreptul să o distrugă înainte de a o oferi autorului ei la prețul de cost al materialului.

(2) Dacă nu este posibilă returnarea originalului, proprietarul va permite autorului să facă o copie a operei, într-o manieră corespunzătoare.

(3) În cazul unei structuri arhitecturale, autorul are numai dreptul de a face fotografii ale operei și de a solicita proprietarului trimiterea reproducerii proiectelor.

Capitolul V Durata protecției dreptului de autor

Articolul 27

(1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice se naște din momentul creării operei, oricare ar fi modul sau forma concretă de exprimare.

(2) Dacă opera este creată, într-o perioadă de timp, în părți, serii, volume și în orice alte forme de dezvoltare creativă, termenul de protecție va fi calculat, potrivit alin. (1), pentru fiecare dintre aceste componente.

Articolul 28

(1) Drepturile patrimoniale prevăzute la art. 13 și 24 durează tot timpul vieții autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusă la cunoștința publică în mod legal. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă mandatat în timpul vieții de către autor sau, în lipsa unui mandat, organismului de gestiune colectivă cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creație.

(2) Persoana care, după încetarea protecției dreptului de autor, aduce la cunoștința publică, în mod legal, pentru prima oară, o operă nepublicată înainte beneficiază de protecția echivalentă cu cea a drepturilor patrimoniale ale autorului. Durata protecției acestor drepturi este de 25 de ani, începând din momentul în care a fost adusă pentru prima oară la cunoștința publică în mod legal.

Articolul 29

(1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor aduse la cunoștința publică în mod legal, sub pseudonim sau fără indicarea autorului, este de 70 de ani de la data aducerii la cunoștința publică a acestora.

(2) În cazul în care identitatea autorului este adusă la cunoștința publică înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) sau pseudonimul adoptat de autor nu lasă nicio îndoială asupra identității autorului se aplică dispozițiile art. 28 alin. (1).

Articolul 30

(1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor realizate în colaborare este de 70 de ani de la moartea ultimului coautor.

(2) În cazul în care contribuțiile coautorilor sunt distincte, durata drepturilor patrimoniale pentru fiecare dintre acestea este de 70 de ani de la moartea fiecărui coautor.

(3) Termenul de protecție a unei compoziții muzicale cu text încetează după 70 de ani de la decesul ultimului supraviețuitor dintre textier și compozitor, indiferent dacă aceștia au fost sau nu desemnați drept coautori, cu condiția ca contribuția adusă respectivei compoziții muzicale cu text să fi fost creată în mod special pentru aceasta.

Articolul 31

Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor colective este de 70 de ani de la data aducerii operelor la cunoștința publică. În cazul în care aceasta nu se realizează timp de 70 de ani de la crearea operelor, durata drepturilor patrimoniale expiră după trecerea a 70 de ani de la crearea operelor.

Articolul 32

Drepturile patrimoniale asupra programelor pentru calculator durează tot timpul vieții autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani.

Articolul 33

Modificările neesențiale, adăugările, tăieturile sau adaptările aduse în vederea selecției ori aranjării, precum și corectarea conținutului unei opere sau colecții, care sunt necesare pentru continuarea activității colecției în modul în care a intenționat autorul operei, nu vor extinde termenul de protecție a acestei opere sau colecții.

Articolul 34

Termenele stabilite în prezentul capitol se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor morții autorului sau aducerii operei la cunoștința publică, după caz.

Capitolul VI Limitele exercitării dreptului de autor

Articolul 35

(1) Sunt permise, fără consimțământul autorului și fără plata vreunei remunerații, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștința publică, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe, să nu contravină exploatării normale a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de utilizare:

- a) reproducerea unei opere în cadrul procedurilor judiciare, parlamentare sau administrative ori pentru scopuri de siguranță publică;
- b) utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului;
- c) utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere în publicații, în emisiuni de radio sau de televiziune ori în înregistrări sonore sau audiovizuale, destinate exclusiv învățământului, precum și reproducerea pentru învățământ, în cadrul instituțiilor de învățământ sau de ocrotire socială, de articole izolate sau de scurte extrase din opere, în măsura justificată de scopul urmărit;
- d) reproducerea pentru informare și cercetare de scurte extrase din opere, în cadrul bibliotecilor, muzeelor, filmotecilor, fonotecilor, arhivelor instituțiilor publice culturale sau științifice, care funcționează fără scop lucrativ; reproducerea integrală a exemplarului unei opere este permisă, pentru înlocuirea acestuia, în cazul distrugerii, al deteriorării grave sau al pierderii exemplarului unic din colecția permanentă a bibliotecii sau a arhivei respective;
- e) reproducerea specifică realizate de bibliotecile accesibile publicului, de instituțiile de învățământ sau de muzee ori de către arhive, care nu sunt realizate în scopul obținerii unui avantaj comercial sau economic, direct ori indirect;
- f) reproducerea, cu excluderea oricăror mijloace care vin în contact direct cu opera, distribuția sau comunicarea către public a imaginii unei opere de arhitectură, artă plastică, fotografică sau artă aplicată, amplasată permanent în locuri publice, în afara cazurilor în care imaginea operei este subiectul principal al unei astfel de reproduceri, distribuiri sau comunicări și dacă este utilizată în scopuri comerciale;

g) reprezentarea și executarea unei opere în cadrul activităților instituțiilor de învățământ, exclusiv în scopuri specifice și cu condiția ca atât reprezentarea sau executarea, cât și accesul publicului să fie fără plată;

h) utilizarea operelor în timpul celebrărilor religioase sau al ceremoniilor oficiale organizate de o autoritate publică;

i) utilizarea, în scopuri publicitare, a imaginilor operelor prezentate în cadrul expozițiilor cu acces public sau cu vânzare, al târgurilor, licitațiilor publice de opere de artă, ca mijloc de promovare a evenimentului, excluzând orice utilizare comercială.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), sunt permise reproducerea, distribuirea, radiodifuzarea sau comunicarea către public, fără un avantaj direct sau indirect, comercial sau economic:

a) de scurte extrase din articole de presă și reportaje radiofonice sau televizate, în scopul informării asupra problemelor de actualitate, cu excepția celor pentru care o astfel de utilizare este, în mod expres, rezervată;

b) de scurte fragmente ale conferințelor, alocuțiunilor, pledoariilor și ale altor opere de același fel, care au fost exprimate oral în public, cu condiția ca aceste utilizări să aibă ca unic scop informarea privind actualitatea;

c) de scurte fragmente ale operelor, în cadrul informațiilor privind evenimentele de actualitate, dar numai în măsura justificată de scopul informării;

d) de opere, în cazul utilizării exclusiv pentru ilustrare în învățământ sau pentru cercetare științifică;

e) de opere, în beneficiul persoanelor cu handicap, care sunt direct legate de acel handicap și în limita cerută de handicapul respectiv.

(3) Sunt exceptate de la dreptul de reproducere, în condițiile prevăzute la alin. (1), actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii și constituie o parte integrantă și esențială a unui proces tehnic și al căror scop unic este să permită transmiterea, în cadrul unei rețele între terți, de către un intermediar, sau utilizarea licită a unei opere ori a altui obiect protejat și care nu au o semnificație economică de sine stătătoare.

(4) În toate cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), e), f), i) și la alin. (2) trebuie să se menționeze sursa și numele autorului, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește a fi imposibil; în cazul operelor de artă plastică, fotografică sau de arhitectură trebuie să se menționeze și locul unde se găsește originalul.

Articolul 36

(1) Nu constituie o încălcare a dreptului de autor, în sensul prezentei legi, reproducerea unei opere fără consimțământul autorului, pentru uz personal sau pentru cercul normal al unei familii, cu condiția ca opera să fi fost adusă anterior la cunoștința publică, iar reproducerea să nu contravină utilizării normale a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de utilizare.

(2) Pentru suporturile pe care se pot realiza înregistrări sonore sau audiovizuale ori pe care se pot realiza reproduceri ale operelor exprimate grafic, precum și pentru aparatele concepute pentru realizarea de copii, în situația prevăzută la alin. (1), se va plăti o remunerație compensatorie stabilită prin negociere, conform prevederilor prezentei legi.

Articolul 37

Transformarea unei opere, fără consimțământul autorului și fără plata unei remunerații, este permisă în următoarele cazuri:

a) dacă este o transformare privată, care nu este destinată și nu este pusă la dispoziția publicului;

b) dacă rezultatul transformării este o parodie sau o caricatură, cu condiția ca rezultatul să nu creeze confuzie în ce privește opera originală și autorul acesteia;

c) dacă transformarea este impusă de scopul utilizării permise de autor;

d) dacă rezultatul transformării este o prezentare rezumativă a operelor în scop didactic, cu menționarea autorului.

Articolul 38

(1) În scopul de a testa funcționarea produselor la momentul fabricării sau vânzării, societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care produc ori vând înregistrări sonore sau audiovizuale, echipament pentru reproducerea ori comunicarea publică a acestora, precum și echipament pentru receptarea de emisiuni de radio și de televiziune pot reproduce și prezenta extrase din opere, cu condiția ca aceste operațiuni să fie reduse la dimensiunile necesare testării.

(2) Pentru supravegherea utilizării repertoriului propriu de către terți, organismele de gestiune colectivă pot monitoriza prin orice mijloace activitatea utilizatorilor, fără a fi necesară autorizarea acestora și fără plată, putând solicita în acest scop și informații de interes public, deținute, potrivit legii, de instituțiile publice competente.

Articolul 39

(1) Cesiunea dreptului de radiodifuzare a unei opere către un organism de radiodifuziune sau de televiziune dă dreptul acestuia să înregistreze opera pentru nevoile propriilor emisiuni, în scopul realizării, o singură dată, a radiodifuzării autorizate. În cazul unei noi radiodifuzări a operei astfel înregistrate, este necesară o nouă autorizare din partea autorilor, în schimbul unei remunerații care nu poate face obiectul unei renunțări. Dacă în termen de 6 luni de la prima radiodifuzare nu se solicită această autorizare, înregistrarea trebuie distrusă.

(2) În cazul înregistrărilor temporare ale unor opere realizate prin mijloace proprii de organismele de radiodifuziune sau de televiziune pentru propriile emisiuni, conservarea acestor înregistrări în arhivele oficiale este permisă în cazul în care prezintă o valoare documentară deosebită.

Capitolul VII Cesiunea drepturilor patrimoniale de autor

Secțiunea I Dispoziții comune

Articolul 40

(1) Autorul sau titularul dreptului de autor poate ceda prin contract altor persoane numai drepturile sale patrimoniale.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale ale autorului poate fi limitată la anumite drepturi, pentru un anumit teritoriu și pentru o anumită durată.

(3) Drepturile patrimoniale ale autorului sau ale titularului dreptului de autor se pot transmite prin cesiune exclusivă ori neexclusivă.

(4) În cazul cesiunii exclusive, însuși titularul dreptului de autor nu mai poate utiliza opera în modalitățile, pe termenul și pentru teritoriul convenite cu cesionarul și nici nu mai poate transmite dreptul respectiv unei alte persoane. Caracterul exclusiv al cesiunii trebuie să fi expres prevăzut în contract.

(5) În cazul cesiunii neexclusive, titularul dreptului de autor poate utiliza el însuși opera și poate transmite dreptul neexclusiv și altor persoane.

(6) Cesionarul neexclusiv nu poate ceda dreptul său unei alte persoane decât cu consimțământul expres al cedentului.

(7) Cesiunea unuia dintre drepturile patrimoniale ale titularului dreptului de autor nu are niciun efect asupra celorlalte drepturi ale sale, dacă nu s-a convenit altfel.

(8) Consimțământul menționat la alin. (6) nu este necesar în cazul în care cesionarul, persoană juridică, se transformă prin una dintre modalitățile prevăzute de lege.

Articolul 41

În cazul cesiunii dreptului la reproducere a unei opere se prezumă că dreptul la distribuirea copiilor unei astfel de opere a fost, de asemenea, cesionat, cu excepția dreptului la import, dacă nu se prevede altfel prin contract.

Articolul 42

(1) Contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale trebuie să prevadă drepturile patrimoniale transmise și să menționeze, pentru fiecare dintre acestea, modalitățile de utilizare, durata și întinderea cesiunii, precum și remunerația titularului dreptului de autor. Absența oricăreia dintre aceste prevederi dă dreptul părții interesate de a cere rezilierea contractului.

(2) Cesiunea drepturilor patrimoniale privind totalitatea operelor viitoare ale autorului, nominalizate sau nenominalizate, este lovită de nulitate absolută.

Articolul 43

Existența și conținutul contractului de cesiune a drepturilor patrimoniale se pot dovedi numai prin forma scrisă a acestuia. Fac excepție contractele având drept obiect opere utilizate în presă.

Articolul 44

(1) Remunerația convenită în temeiul unui contract de cesiune a drepturilor patrimoniale se stabilește prin acordul părților. Cuantumul remunerației se calculează fie proporțional cu încasările provenite din utilizarea operei, fie în sumă fixă sau în orice alt mod.

(2) Când remunerația nu a fost stabilită prin contract, autorul poate solicita organelor jurisdicționale competente, potrivit legii, stabilirea remunerației. Aceasta se va face avându-se în vedere sumele plătite uzual pentru aceeași categorie de opere, destinația și durata utilizării, precum și alte circumstanțe ale cazului.

(3) În cazul unei disproporții evidente între remunerația autorului operei și beneficiile celui care a obținut cesiunea drepturilor patrimoniale, autorul poate solicita organelor jurisdicționale competente revizuirea contractului sau mărirea convenabilă a remunerației.

(4) Autorul nu poate să renunțe anticipat la exercițiul dreptului prevăzut la alin. (3).

Articolul 45

(1) În lipsa unei clauze contractuale contrare, pentru operele create în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu precizate în contractul individual de muncă, drepturile patrimoniale aparțin autorului operei create. În acest caz, autorul poate autoriza utilizarea operei de către terți, numai cu consimțământul angajatorului și cu recompensarea acestuia pentru contribuția la costurile creației. Utilizarea operei de către angajator, în cadrul obiectului de activitate, nu necesită autorizarea angajatului autor.

(2) În cazul în care clauza prevăzută la alin. (1) există, aceasta urmează să cuprindă termenul pentru care au fost cesionate drepturile patrimoniale de autor. În absența precizării termenului, acesta este de trei ani de la data predării operei.

(3) După expirarea termenelor prevăzute la alin. (2), în lipsa unei clauze contrare, angajatorul este îndreptățit să îi pretindă autorului plata unei cote rezonabile din veniturile obținute din utilizarea operei sale, pentru a compensa costurile suportate de angajator pentru crearea operei de către angajat, în cadrul atribuțiilor de serviciu.

(4) La expirarea termenului menționat la alin. (2) drepturile patrimoniale revin autorului.

(5) Autorul unei opere create în cadrul unui contract individual de muncă își păstrează dreptul exclusiv de utilizare a operei, ca parte din ansamblul creației sale.

Articolul 46

(1) În lipsa unei convenții contrare, titularul dreptului de autor asupra unei opere apărute într-o publicație periodică păstrează dreptul de a o utiliza sub orice formă, cu condiția să nu prejudicieze publicația în care a apărut opera.

(2) În lipsa unei convenții contrare, titularul dreptului de autor poate dispune liber de operă, dacă aceasta nu a fost publicată în termen de o lună de la data acceptării, în cazul unui cotidian, sau în termen de 6 luni, în cazul altor publicații.

Articolul 47

(1) În cazul contractului de comandă pentru opere viitoare, în lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale aparțin autorului.

(2) Contractul de comandă a unei opere viitoare trebuie să cuprindă atât termenul de predare, cât și termenul de acceptare a operei.

(3) Persoana care comandă opera are dreptul să denunțe contractul dacă opera nu îndeplinește condițiile stabilite. În caz de denunțare a contractului, sumele încasate de autor îi rămân acestuia. Dacă, în vederea creării unei opere care a făcut obiectul unui contract de comandă, s-au executat lucrări pregătitoare, autorul are dreptul la restituirea cheltuielilor efectuate.

Articolul 48

(1) Autorul poate solicita desființarea contractului de cesiune a dreptului patrimonial în cazul în care cesionarul nu îl utilizează sau îl utilizează într-o măsură insuficientă și dacă, prin aceasta, interesele justificate ale autorului sunt afectate considerabil.

(2) Autorul nu poate solicita desființarea contractului de cesiune, dacă motivele de neutilizare sau de utilizare insuficientă se datorează propriei culpe, faptei unui terț, unui caz fortuit sau de forță majoră.

(3) Desființarea contractului de cesiune, menționată la alin. (1), nu poate fi solicitată înainte de expirarea a 2 ani de la data cesionării dreptului patrimonial asupra unei opere. În cazul operelor cedate pentru publicațiile cotidiene, acest termen va fi de 3 luni, iar în cazul publicațiilor periodice, de un an.

(4) Proprietarul originalului unei opere de artă plastică sau fotografică are dreptul să o expună public, chiar dacă aceasta nu a fost adusă la cunoștința publică, în afara cazului în care autorul a exclus în mod expres acest drept prin actul de înstrăinare a originalului.

(5) Autorul nu poate renunța anticipat la exercitarea dreptului său de a solicita desființarea contractului de cesiune menționat la alin. (1).

(6) Dobândirea proprietății asupra suportului material al operei nu conferă prin ea însăși un drept de utilizare asupra operei.

Secțiunea a II-a Contractul de editare

Articolul 49

(1) Prin contractul de editare, titularul dreptului de autor cedează editorului, în schimbul unei remunerații, dreptul de a reproduce și de a distribui opera.

(2) Nu constituie contract de editare convenția prin care titularul dreptului de autor îl împuternicește, pe cheltuiala sa, pe un editor, pentru a reproduce și, eventual, a distribui opera.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) se aplică prevederile de drept comun referitoare la contractul de antrepriză.

Articolul 50

Titularul dreptului de autor poate ceda editorului și dreptul de a autoriza traducerea și adaptarea operei.

Articolul 51

Cesiunea către editor a dreptului de a autoriza alte persoane să adapteze opera sau să o utilizeze în orice alt mod trebuie să facă obiectul unei prevederi contractuale exprese.

Articolul 52

(1) Contractul de editare trebuie să cuprindă clauze cu privire la:

a) durata cesiunii;

b) natura exclusivă sau neexclusivă și întinderea teritorială a cesiunii;

c) numărul maxim și minim al exemplarelor;

d) remunerația autorului, stabilită în condițiile prezentei legi;

e) numărul de exemplare rezervate autorului cu titlu gratuit;

f) termenul pentru apariția și difuzarea exemplarelor fiecărei ediții sau, după caz, ale fiecărui tiraj;

g) termenul de predare a originalului operei de către autor;

h) procedura de control al numărului de exemplare produse de către editor.

(2) Absența oricăreia dintre clauzele prevăzute la lit. a), b) și d) dă dreptul părții interesate de a cere anularea contractului.

Articolul 53

(1) Editorul care a dobândit dreptul de publicare a operei sub forma unui volum are, față de alți ofertanți similari, la preț egal, dreptul prioritar de publicare a operei în formă electronică. Editorul trebuie să opteze în scris, în cel mult 30 de zile de la primirea ofertei scrise a autorului.

(2) Dreptul menționat la alin. (1) este valabil timp de 3 ani de la data publicării operei.

Articolul 54

Editorul este obligat să permită autorului să aducă îmbunătățiri sau alte modificări operei în cazul unei ediții noi, cu condiția ca aceste îmbunătățiri sau modificări să nu mărească esențial costurile editorului și să nu schimbe caracterul operei, dacă în contract nu se prevede altfel.

Articolul 55

Editorul va putea ceda contractul de editare numai cu consimțământul autorului.

Articolul 56

Editorul este obligat să înapoieze autorului originalul operei, originalele operelor de artă, ilustrațiile și orice alte documente primite pentru publicare, dacă nu s-a convenit altfel.

Articolul 57

(1) În lipsa unei clauze contrare, contractul de editare va înceta după expirarea duratei stabilite sau după epuizarea ultimei ediții convenite.

(2) Se consideră epuizate ediția sau tirajul al căror număr de exemplare nevândute este mai mic de 5% din numărul total de exemplare și, în orice caz, dacă este mai mic de 100 de exemplare.

(3) Dacă editorul nu publică opera în termenul convenit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desființarea contractului și daune pentru neexecutare. În acest caz, autorul păstrează remunerația primită sau, după caz, poate solicita plata remunerației integrale prevăzute în contract.

(4) Dacă termenul pentru publicarea operei nu este prevăzut în contract, editorul este obligat să o publice în termen de cel mult un an de la data acceptării acesteia.

(5) În cazul în care editorul intenționează să distrugă copiile operei, rămase în stoc după o perioadă de 2 ani de la data publicării, și dacă în contract nu se prevede o altă perioadă, acesta este obligat să le ofere mai întâi autorului.

Articolul 58

(1) În cazul distrugerii operei datorită forței majore, autorul este îndreptățit la o remunerație care îi va fi plătită numai dacă opera s-a publicat.

(2) Dacă o ediție pregătită este distrusă total, datorită forței majore, înainte de a fi pusă în circulație, editorul este îndreptățit să pregătească o ediție nouă, iar autorul va avea drept de remunerație numai pentru una dintre aceste ediții.

(3) Dacă o ediție pregătită este distrusă parțial, datorită forței majore, înainte de a fi pusă în circulație, editorul este îndreptățit să reproducă, fără plata remunerației către autor, numai atâtea copii câte au fost distruse.

Secțiunea a III-a Contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală

Articolul 59

(1) Prin contractul de reprezentare teatrală ori de execuție muzicală titularul dreptului de autor cedează unei persoane fizice sau juridice dreptul de a reprezenta ori de a executa în public o operă actuală sau viitoare, literară, dramatică, muzicală, dramatico-muzicală, coregrafică ori o pantomimă, în schimbul unei remunerații, iar cesionarul se obligă să o reprezinte ori să o execute în condițiile convenite.

(2) Se pot încheia contracte generale de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală și prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, în condițiile prevăzute la art. 162 lit. d).

Articolul 60

(1) Contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală se încheie în scris, pe o durată determinată ori pentru un număr determinat de comunicări publice.

(2) Contractul trebuie să prevadă termenul în care va avea loc premiera sau singura reprezentare ori execuție a operei, după caz, caracterul exclusiv sau neexclusiv al cesiunii, teritoriul, precum și remunerația autorului.

(3) Întreruperea reprezentărilor sau execuțiilor timp de 2 ani consecutivi, dacă nu s-a prevăzut un alt termen prin contract, dă dreptul autorului de a solicita rezilierea contractului și daune pentru neexecutare, potrivit dreptului comun.

(4) Beneficiarul unui contract de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală nu îl poate ceda unui terț, organizator de spectacole, fără consimțământul scris al autorului sau al reprezentantului său, în afară de cazul cesiunii concomitente, totală sau parțială, a acestei activități.

Articolul 61

(1) Cesionarul este obligat să permită autorului să controleze reprezentarea sau executarea operei și să susțină în mod adecvat realizarea condițiilor tehnice pentru interpretarea lucrării. De asemenea, cesionarul trebuie să trimită autorului programul, afișele și alte materiale tipărite, recenzii publice despre spectacol, dacă nu este prevăzut altfel în contract.

(2) Cesionarul este obligat să asigure reprezentarea sau executarea publică a operei în condiții tehnice adecvate, precum și respectarea drepturilor autorului.

Articolul 62

(1) Cesionarul este obligat să comunice periodic titularului dreptului de autor numărul de reprezentații sau de execuții muzicale, precum și situația încasărilor. În acest scop, contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală trebuie să prevadă și perioadele de comunicare, dar nu mai puțin de o dată pe an.

(2) Cesionarul trebuie să plătească autorului, la termenele prevăzute în contract, sumele în cuantumul convenit.

Articolul 63

Dacă cesionarul nu reprezintă sau nu execută opera în termenul stabilit, autorul poate solicita, potrivit dreptului comun, desființarea contractului și daune pentru neexecutare. În această situație, autorul păstrează remunerația primită sau, după caz, poate solicita plata remunerației integrale prevăzute în contract.

Secțiunea a IV-a Contractul de închiriere

Articolul 64

(1) Prin contractul de închiriere a unei opere, autorul se angajează să permită utilizarea, pe timp determinat, cel puțin a unui exemplar al operei sale, în original sau în copie, în special programe pentru calculator ori opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale. Beneficiarul dreptului de închiriere se angajează să plătească o remunerație autorului pe perioada cât folosește acel exemplar al operei.

(2) Contractul de închiriere a unei opere este supus dispozițiilor de drept comun privind contractul de locațiune.

(3) Autorul păstrează dreptul de autor asupra operei închiriate, cu excepția dreptului de distribuire, dacă nu s-a convenit altfel.

PARTEA a II-a Dispoziții speciale

Capitolul VIII Operele cinematografice și alte opere audiovizuale

Articolul 65

Opera audiovizuală este opera cinematografică, opera exprimată printr-un procedeu similar cinematografiei sau orice altă operă constând dintr-o succesiune de imagini în mișcare, însoțite sau nu de sunete.

Articolul 66

(1) Regizorul sau, după caz, realizatorul operei audiovizuale este persoana fizică care, în contractul cu producătorul, își asumă conducerea creării și realizării operei audiovizuale, în calitate de autor principal.

(2) Producătorul unei opere audiovizuale este persoana fizică sau juridică ce își asumă responsabilitatea producerii operei și, în această calitate, organizează realizarea operei și furnizează mijloacele necesare tehnice și financiare.

(3) Pentru realizarea unei opere audiovizuale, forma scrisă a contractului dintre producător și autorul principal este obligatorie.

Articolul 67

Sunt autori ai operei audiovizuale, în condițiile prevăzute la art. 5, regizorul sau realizatorul, autorul adaptării, autorul scenariului, autorul dialogului, autorul muzicii special create pentru opera audiovizuală și autorul grafic pentru operele de animație sau al secvențelor de animație, când acestea din urmă reprezintă o parte importantă a operei. În contractul dintre producătorul și regizorul sau realizatorul operei părțile pot conveni să fie incluși ca autori ai operei audiovizuale și alți creatori care au contribuit substanțial la crearea acesteia.

Articolul 68

(1) În cazul în care unul dintre autorii prevăzuți la art. 67 refuză să definitiveze contribuția sa la opera audiovizuală sau se află în imposibilitatea de a o face, el nu se va putea opune folosirii acesteia în vederea definitivării operei audiovizuale. Acest autor va avea dreptul la remunerație pentru contribuția avută.

(2) Opera audiovizuală se consideră finită când versiunea definitivă a fost stabilită de comun acord între autorul principal și producător.

(3) Este interzisă distrugerea suportului original al versiunii definitive a operei audiovizuale în forma copiei-standard.

(4) Autorii operei audiovizuale, alții decât autorul principal, nu se pot opune aducerii la cunoștința publică, precum și utilizării specifice a versiunii definitive a operei, integral sau parțial.

Articolul 69

(1) Dreptul la adaptarea audiovizuală este dreptul exclusiv al titularului dreptului de autor asupra unei opere preexistente de a o transforma sau de a o include într-o operă audiovizuală.

(2) Cesiunea dreptului prevăzut la alin. (1) se poate face numai pe baza unui contract scris între titularul dreptului de autor și producătorul operei audiovizuale, distinct de contractul de editare a operei.

(3) Prin încheierea contractului de adaptare, titularul dreptului de autor asupra unei opere preexistente transferă unui producător dreptul exclusiv de transformare și de includere a operei respective într-o operă audiovizuală.

(4) Autorizarea acordată de titularul dreptului de autor asupra operei preexistente trebuie să prevadă expres condițiile producției, difuzării și proiecției operei audiovizuale.

Articolul 70

Drepturile morale asupra operei finite sunt recunoscute numai autorilor stabiliți potrivit art. 67.

Articolul 71

(1) Prin contractele încheiate între autorii operei audiovizuale și producător, în lipsa unei clauze contrare, se prezumă că aceștia, cu excepția autorilor muzicii special create, îi cedează producătorului drepturile exclusive privind utilizarea operei în ansamblul său, prevăzute la art. 13, precum și dreptul de a autoriza dublarea și subtitrarea, în schimbul unei remunerații echitabile.

(2) În lipsa unei clauze contrare, autorii operei audiovizuale, precum și alți autori ai unor contribuții la aceasta, își păstrează toate drepturile de utilizare separată a propriilor contribuții,

precum și dreptul de a autoriza și/sau de a interzice utilizări în afară celei specifice a operei, integral sau parțial, cum ar fi utilizarea unor fragmente din opera cinematografică pentru publicitate, alta decât pentru promovarea operei, în condițiile prezentei legi.

Articolul 72

(1) În lipsa unei clauze contrare, remunerația pentru fiecare mod de utilizare a operei audiovizuale este proporțională cu încasările brute rezultate din utilizarea operei.

(2) Producătorul este obligat să remită autorilor, periodic, situația încasărilor percepute după fiecare mod de utilizare. Autorii primesc remunerațiile cuvenite fie prin intermediul producătorului, fie direct de la utilizatori, fie prin organisme de gestiune colectivă a drepturilor de autor, pe baza contractelor generale încheiate de acestea cu utilizatorii. Pentru dreptul de închiriere, autorii primesc remunerația conform prevederilor art. 119.

(3) Dacă producătorul nu finalizează opera audiovizuală în timp de cinci ani de la încheierea contractului sau nu difuzează opera audiovizuală într-un an de la finalizarea acesteia, coautorii pot cere rezilierea contractului, dacă nu s-a convenit altfel.

Capitolul IX Programele pentru calculator

Articolul 73

(1) Prin prezenta lege, protecția programelor pentru calculator include orice expresie a unui program, programele de aplicație și sistemele de operare, exprimate în orice fel de limbaj, fie în cod-sursă sau cod-obiect, materialul de concepție pregătit, precum și manualele.

(2) Ideile, procedeele, metodele de funcționare, conceptele matematice și principiile care stau la baza oricărui element dintrun program pentru calculator, inclusiv acelea care stau la baza interfețelor sale, nu sunt protejate.

Articolul 74

(1) Titularul dreptului de autor al unui program pentru calculator beneficiază în mod corespunzător de drepturile prevăzute de prezenta lege, în partea I a prezentului titlu, îndeosebi de dreptul exclusiv de a realiza și de a autoriza:

a) reproducerea permanentă sau temporară a unui program, integral sau parțial, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv în cazul în care reproducerea este determinată de instalarea, stocarea, rularea sau executarea, afișarea sau transmiterea în rețea;

b) traducerea, adaptarea, aranjarea și orice alte transformări aduse unui program pentru calculator, precum și reproducerea rezultatului acestor operațiuni, fără a prejudicia drepturile persoanei care transformă programul pentru calculator;

c) distribuirea și închirierea originalului sau ale copiilor, sub orice formă, ale unui program pentru calculator.

(2) Prima vânzare a copiei unui program pentru calculator pe piața internă de către titularul drepturilor sau cea făcută cu consimțământul acestuia epuizează dreptul exclusiv de autorizare a distribuirii acestei copii pe piața internă.

Articolul 75

În lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale de autor asupra programelor pentru calculator, create de unul sau de mai mulți angajați în exercitarea atribuțiilor de serviciu ori după instrucțiunile celui care angajează, aparțin acestuia din urmă.

Articolul 76

(1) În lipsa unei clauze contrare, printr-un contract de utilizare a unui program pentru calculator se prezumă că:

a) utilizatorului i se acordă dreptul neexclusiv de utilizare a programului pentru calculator;

b) utilizatorul nu poate transmite unei alte persoane dreptul de utilizare a programului pentru calculator.

(2) Cesiunea dreptului de utilizare a unui program pentru calculator nu implică și transferul dreptului de autor asupra acestuia.

Articolul 77

În lipsa unei clauze contrare, nu sunt supuse autorizării titularului dreptului de autor actele prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. a) și b), dacă acestea sunt necesare pentru a permite dobânditorului legitim să utilizeze programul pentru calculator într-un mod corespunzător destinației sale, inclusiv pentru corectarea erorilor.

Articolul 78

(1) Utilizatorul autorizat al unui program pentru calculator poate face, fără autorizarea titularului dreptului de autor, o copie de arhivă sau de siguranță, în măsura în care aceasta este necesară pentru asigurarea utilizării programului.

(2) Utilizatorul autorizat al copiei unui program pentru calculator poate, fără autorizarea titularului dreptului de autor, să analizeze, să studieze sau să testeze funcționarea acestui program, în scopul de a determina ideile și principiile care stau la baza oricărui element al acestuia, cu ocazia efectuării oricăror operațiuni de instalare, afișare, rulare sau executare, transmitere ori stocare a programului, operațiuni pe care este în drept să le efectueze.

(3) Dispozițiile art. 10 lit. e) nu se aplică programelor pentru calculator.

Articolul 79

Autorizarea titularului dreptului de autor nu este obligatorie atunci când reproducerea codului sau traducerea formei acestui cod este indispensabilă pentru obținerea informațiilor necesare interoperabilității unui program pentru calculator cu alte programe pentru calculator, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) actele de reproducere și de traducere sunt îndeplinite de o persoană care deține dreptul de utilizare a unei copii a programului sau de o persoană care îndeplinește aceste acțiuni în numele celei dintâi, fiind abilitată în acest scop;

b) informațiile necesare interoperabilității nu sunt ușor și rapid accesibile persoanelor prevăzute la lit. a);

c) actele prevăzute la lit. a) sunt limitate la părțile de program necesare interoperabilității.

Articolul 80

Informațiile obținute prin aplicarea art. 79:

a) nu pot fi utilizate în alte scopuri decât la realizarea interoperabilității programului pentru calculator, creat independent;

b) nu pot fi comunicate altor persoane, în afara cazului în care comunicarea se dovedește necesară interoperabilității programului pentru calculator, creat independent;

c) nu pot fi utilizate pentru definitivarea, producerea ori comercializarea unui program pentru calculator, a cărui expresie este fundamental similară, sau pentru orice alt act ce aduce atingere drepturilor titularului dreptului de autor.

Articolul 81

Dispozițiile art. 79 și 80 nu se aplică, dacă se cauzează un prejudiciu titularului dreptului de autor sau utilizării normale a programului pentru calculator.

Articolul 82

Dispozițiile cap. VI din prezentul titlu nu se aplică programelor pentru calculator.

Capitolul X Operele de artă plastică, de arhitectură și fotografice

Articolul 83

Persoana fizică sau juridică organizatoare a expozițiilor de artă răspunde de integritatea operelor expuse, luând toate măsurile pentru înlăturarea oricărui risc.

Articolul 84

(1) Contractul de reproducere a unei opere de artă trebuie să conțină indicații care să permită identificarea operei, cum ar fi o descriere sumară, o schiță, un desen, o fotografie, precum și referiri la semnătura autorului.

(2) Reproducerile nu vor putea fi puse în vânzare fără ca titularul dreptului de autor să fi aprobat exemplarul ce i-a fost supus spre examinare.

(3) Pe toate exemplarele trebuie să figureze numele ori pseudonimul autorului sau orice alt semn convenit care să permită identificarea acestuia.

(4) Modelele originale și alte elemente ce au servit celui care a făcut reproducerea trebuie să fie restituite deținătorului cu orice titlu al acestora, dacă nu s-a convenit altfel.

(5) Instrumentele special create pentru reproducerea operei trebuie să fie distruse sau făcute inutilizabile, dacă titularul dreptului de autor asupra operei nu le achiziționează și dacă nu s-a convenit altfel.

Articolul 85

(1) Studiile și proiectele de arhitectură și urbanism expuse în apropierea șantierului operei de arhitectură, precum și construcția realizată după acestea trebuie să poarte scris numele autorului, la loc vizibil, dacă prin contract nu s-a convenit altfel.

(2) Construirea unei opere de arhitectură, realizată total sau parțial după un alt proiect, nu poate fi făcută decât cu acordul titularului dreptului de autor asupra acelui proiect.

Articolul 86

(1) Sunt considerate opere fotografice și fotogramele peliculelor cinematografice.

(2) Nu pot beneficia de protecția legală a dreptului de autor fotografiile unor scrisori, acte, documente de orice fel, desene tehnice și altele asemenea.

Articolul 87

(1) Dreptul autorului unei opere fotografice de a utiliza propria operă nu trebuie să prejudicieze drepturile autorului operei de artă reproduse în opera fotografică.

(2) Drepturile patrimoniale asupra operei fotografice, care a fost creată în executarea unui contract individual de muncă sau la comandă, se prezumă că aparțin, pentru o perioadă de 3 ani, celui care angajează sau persoanei care a făcut comanda, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

(3) Înstrăinarea negativului unei opere fotografice are ca efect transmiterea drepturilor patrimoniale ale titularului dreptului de autor asupra acesteia, dacă prin contract nu s-a prevăzut altfel.

Articolul 88

(1) Fotografia unei persoane, atunci când este executată la comandă, poate fi publicată, reprodusă de persoana fotografiată sau de succesorii săi, fără consimțământul autorului, dacă nu s-a convenit altfel.

(2) Dacă numele autorului figurează pe exemplarul original al fotografiei, el trebuie să fie menționat și pe reproduceri.

Capitolul XI Protecția portretului, a destinatarului corespondenței și a secretului sursei de informare

Articolul 89

(1) Utilizarea unei opere care conține un portret necesită consimțământul persoanei reprezentate în acest portret, în condițiile prevăzute de art. 73, 74 și 79 din Codul civil*). De asemenea, autorul, proprietarul sau posesorul acesteia nu are dreptul să o reproducă ori să o utilizeze fără consimțământul succesorilor persoanei reprezentate, timp de 20 de ani după moartea acesteia, cu respectarea și a dispozițiilor art. 79 din Codul civil*).

(2) În lipsa unei clauze contrare, consimțământul nu este necesar dacă persoana reprezentată în portret este de profesie model sau a primit o remunerație pentru a poza pentru acel portret. De asemenea, existența consimțământului se prezumă în condițiile art. 76 din Codul civil*).

Articolul 90

Utilizarea unei corespondențe adresate unei persoane necesită consimțământul destinatarului, iar după moartea acestuia, timp de 20 de ani, al succesorilor săi, dacă destinatarul nu a dorit altfel. În toate cazurile, sunt deopotrivă aplicabile dispozițiile art. 71 alin. (1) și (2), art. 72, 74 și 79 din Codul civil*).

*) A se vedea Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, cu modificările ulterioare.

Articolul 91

Persoana reprezentată într-un portret și persoana destinatară a unei corespondențe pot exercita dreptul prevăzut la art. 10 lit. d), în ceea ce privește utilizarea operei ce conține portretul sau a corespondenței, după caz.

Articolul 92

(1) Editorul sau producătorul, la cererea autorului, este obligat să păstreze secretul surselor de informații folosite în opere și să nu publice documentele referitoare la acestea.

(2) Dezvăluirea secretului este permisă cu consimțământul persoanei care l-a încredințat sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

Titlul II Drepturile conexe dreptului de autor și drepturi sui-generis

Capitolul I Dispoziții comune

Articolul 93

(1) Drepturile conexe dreptului de autor nu aduc atingere drepturilor autorilor. Nicio dispoziție a prezentului titlu nu trebuie interpretată în sensul unei limitări a exercițiului dreptului de autor.

(2) Drepturile patrimoniale recunoscute în prezentul titlu pot fi cesionate, în tot sau în parte, în condițiile prevăzute la art. 40-44, care se aplică prin analogie. Aceste drepturi pot să facă obiectul unei cesiuni exclusive sau neexclusive.

Articolul 94

Sunt recunoscuți și protejați, ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor, artiștii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări ori execuții, producătorii de înregistrări sonore și producătorii de înregistrări audiovizuale, pentru propriile înregistrări, și organismele de radiodifuziune și de televiziune, pentru propriile emisiuni și servicii de programe.

Capitolul II Drepturile artiștilor interpreți sau executanți

Articolul 95

În sensul prezentei legi, prin artiști interpreți sau executanți se înțelege: actorii, cântăreții, muzicienii, dansatorii și alte persoane care prezintă, cântă, dansează, recită, declamă, joacă, interpretează, regizează, dirijează ori execută în orice altă modalitate o operă literară sau artistică, un spectacol de orice fel, inclusiv folcloric, de varietăți, de circ ori de marionete.

Articolul 96

Artistul interpret sau executant are următoarele drepturi morale:

- a) dreptul de a pretinde recunoașterea paternității proprii interpretării sau execuții;
- b) dreptul de a pretinde ca numele sau pseudonimul său să fie indicat ori comunicat la fiecare spectacol și la fiecare utilizare a înregistrării acestuia;
- c) dreptul de a pretinde respectarea calității prestației sale și de a se opune oricărei deformări, falsificări sau altei modificări substanțiale a interpretării ori execuției sale sau oricărei încălcări a drepturilor sale, care ar prejudicia grav onoarea ori reputația sa.

Articolul 97

(1) Drepturile prevăzute la art. 96 nu pot face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.

(2) După moartea artistului interpret sau executant, exercițiul drepturilor prevăzute la art. 96 se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durată nelimitată. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile artistului interpret sau executant ori, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv.

Articolul 98

(1) Artistul interpret sau executant are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza ori de a interzice următoarele:

- a) fixarea interpretării sau a execuției sale;
- b) reproducerea interpretării sau a execuției fixate;
- c) distribuirea interpretării sau a execuției fixate;
- d) închirierea interpretării sau a execuției fixate;
- e) împrumutul interpretării sau al execuției fixate;
- f) importul în vederea comercializării pe piața internă a interpretării sau a execuției fixate;
- g) radiodifuzarea și comunicarea publică ale interpretării sau ale execuției sale, cu excepția cazului în care interpretarea ori execuția a fost deja fixată sau radiodifuzată;
- h) în situația specificată la lit. g) au dreptul numai la remunerație echitabilă;
- i) punerea la dispoziția publicului a interpretării sau a execuției sale fixate, astfel încât să poată fi accesată, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- j) retransmiterea prin cablu a interpretării sau a execuției fixate.

(2) În sensul prezentei legi, se consideră fixare încorporarea sunetelor, imaginilor ori a sunetelor și imaginilor sau a reprezentării digitale a acestora pe suport care permite perceperea, reproducerea ori comunicarea publică a lor, cu ajutorul unui dispozitiv.

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (1) lit. g) se stabilește și se colectează conform procedurii prevăzute la art. 163-165 și 168.

(4) Definițiile prevăzute la art. 14-18, art. 20 alin. (1), art. 21 și 22 se aplică în mod corespunzător și drepturilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 99

(1) În sensul prezentei legi, execuția sau interpretarea unei opere este colectivă, în cazul în care interpretările ori execuțiile individuale formează un tot, fără a fi posibil, dată fiind natura interpretării sau execuției, să se atribuie un drept distinct vreunui dintre artiștii participanți asupra ansamblului interpretării sau execuției.

(2) În vederea exercitării drepturilor exclusive privind autorizarea prevăzută la art. 98, artiștii interpreți sau executanți care participa, în mod colectiv, la aceeași interpretare ori execuție, cum ar fi membrii unui grup muzical, ai unui cor, ai unei orchestre, ai unui corp de balet sau ai unei trupe teatrale, trebuie să mandateze, în scris, dintre ei, un reprezentant, cu acordul majorității membrilor.

(3) Sunt exceptați de la prevederile alin. (2) regizorul, dirijorul și soliștii.

Articolul 100

În cazul unei interpretări sau execuții efectuate de un artist, în cadrul unui contract individual de muncă, drepturile patrimoniale prevăzute la art. 98, care sunt transmise angajatorului, trebuie să fie expres prevăzute în contractul individual de muncă.

Articolul 101

În lipsa unei clauze contrare, artistul interpret sau executant, care a participat la realizarea unei opere audiovizuale, a unei înregistrări audiovizuale ori a unei înregistrări sonore, se prezumă că cedează producătorului acesteia, în schimbul unei remunerații echitabile, dreptul exclusiv de utilizare a prestației sale astfel fixate, prin reproducere, distribuire, import, închiriere și împrumut.

Articolul 102

(1) Durata de protecție a drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți este de 50 de ani de la data interpretării sau executării, cu următoarele excepții:

a) în cazul în care fixarea executării, altfel decât pe o fonogramă, face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări legale către public în decursul acestui termen, drepturile încetează la 50 de ani de la prima publicare sau de la prima comunicare către public, în funcție de care dintre aceste date este prima;

b) în cazul în care fixarea executării pe o fonogramă face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări legale către public în decursul acestui termen, drepturile încetează la 70 de

ani de la prima astfel de publicare sau de la prima astfel de comunicare către public, în funcție de care dintre aceste date este prima.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

Articolul 103

(1) În cazul în care, la 50 de ani de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, la 50 de ani de la comunicarea legală a acesteia către public, producătorul fonogramei nu oferă copii ale fonogramei spre vânzare într-o cantitate suficientă sau nu pune fonograma la dispoziția publicului, prin cablu sau fără cablu, în așa fel încât membrii publicului să aibă acces individual din locul și momentul alese, artistul interpret sau executant poate rezilia contractul prin care a cesionat unui producător de fonograme drepturile asupra fixării executării sale, denumit în continuare contract de cesiune.

(2) Dreptul de reziliere a contractului de cesiune poate fi exercitat cu condiția ca producătorul, în termen de un an de la notificarea de către artistul interpret sau executant a intenției sale de a rezilia contractul de cesiune în temeiul alin. (1), să nu desfășoare cele două activități de exploatare prevăzute la alin. (1).

(3) Dreptul de reziliere nu poate face obiectul unei renunțări din partea artistului interpret sau executant.

(4) În cazul în care pe fonogramă sunt înregistrate interpretările mai multor artiști interpreți sau executanți, aceștia își pot rezilia contractele de cesiune în conformitate cu legislația națională aplicabilă. În cazul în care contractul de cesiune se reziliază în temeiul prezentului articol, drepturile producătorului de fonograme asupra fonogramei încetează.

(5) În cazul în care contractul de cesiune prevede dreptul artistului interpret sau executant la o remunerație unică, acesta are dreptul de a primi de la producătorul de fonograme o remunerație suplimentară anuală pentru fiecare an întreg imediat următor celui de-al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, celui deal 50-lea an de la comunicarea legală a acesteia către public.

(6) Dreptul de a obține o remunerație anuală suplimentară nu poate face obiectul unei renunțări din partea artistului interpret sau executant.

(7) Suma totală pe care producătorul de fonograme trebuie să o aloce pentru plata remunerației suplimentare anuale prevăzute la alin. (5) corespunde unui procent de 20% din veniturile pe care producătorul de fonograme le-a obținut în cursul anului anterior celui pentru care se plătește remunerația, din reproducerea, distribuirea și punerea la dispoziție a fonogramelor respective, după cel de-al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, după cel de-al 50-lea an de la comunicarea legală a acesteia către public.

(8) Producătorii de fonograme trebuie să furnizeze, la cerere, artiștilor interpreți sau executanți care sunt îndreptățiți la plata remunerației suplimentare anuale orice informație necesară pentru asigurarea plății respectivei remunerații.

(9) Dreptul de a obține remunerația suplimentară anuală, astfel cum este prevăzut la alin. (5), este gestionat de organismele de gestiune colectivă.

(10) În cazul în care un artist interpret sau executant are dreptul la o remunerație plătită treptat, nici plățile în avans, nici reducerile definite în contract nu se deduc din plățile efectuate către artist după cel de-al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, după cel de-al 50-lea an de la comunicarea legală către public a acesteia.

Capitolul III Drepturile producătorilor de înregistrări sonore

Articolul 104

(1) Se consideră înregistrare sonoră sau fonogramă, în sensul prezentei legi, fixarea sunetelor provenite dintr-o interpretare ori execuție sau a altor sunete ori a reprezentării digitale ale

acestor sunete, alta decât sub forma unei fixări încorporate într-o operă cinematografică sau în altă operă audiovizuală.

(2) Producătorul de înregistrări sonore este persoana fizică sau juridică ce are inițiativa și își asumă responsabilitatea organizării și finanțarea realizării primei fixări a sunetelor, fie că acestea constituie sau nu o operă în sensul prezentei legi.

Articolul 105

În cazul reproducerii și distribuirii înregistrărilor sonore, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii și alte suporturi materiale de ambalare, pe lângă mențiunile privind autorul și artistul interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerț, precum și numele ori denumirea producătorului.

Articolul 106

(1) În condițiile prevăzute la art. 93 alin. (1), producătorul de înregistrări sonore are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

- a) reproducerea prin orice mijloc și sub orice formă a propriilor înregistrări sonore;
- b) distribuirea propriilor înregistrări sonore;
- c) închirierea propriilor înregistrări sonore;
- d) împrumutul propriilor înregistrări sonore;
- e) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a copiilor legal realizate ale propriilor înregistrări sonore;
- f) radiodifuzarea și comunicarea publică a propriilor înregistrări sonore, cu excepția celor publicate în scop comercial, caz în care are dreptul doar la remunerație echitabilă;
- g) punerea la dispoziția publicului a propriilor înregistrări sonore, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări sonore.

(2) Definițiile de la art. 14-18, art. 20 alin. (1), art. 21 și 22 se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la alin. (1).

(3) Producătorul de înregistrări sonore are dreptul de a împiedica importul de copii ale propriilor înregistrări sonore realizate fără autorizarea sa.

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. e) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scopuri comerciale, în bagajul personal legal admis.

Articolul 107

(1) Durata de protecție a drepturilor patrimoniale ale producătorilor de fonograme este de 50 de ani de la data primei fixări. Cu toate acestea, dacă în decursul acestei perioade fonograma face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări publice legale, durata de protecție a drepturilor este de 70 de ani de la data la care a avut loc prima dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

Capitolul IV Drepturile producătorilor de înregistrări audiovizuale

Articolul 108

(1) Se consideră înregistrare audiovizuală sau videogramă, în sensul prezentei legi, orice fixare a unei opere audiovizuale sau a unor secvențe de imagini în mișcare, însoțite sau nu de sunet, oricare ar fi metoda și suportul utilizate pentru această fixare.

(2) Producătorul unei înregistrări audiovizuale este persoana fizică sau juridică ce are inițiativa și își asumă responsabilitatea organizării și realizării primei fixări a unei opere audiovizuale sau a unor secvențe de imagini în mișcare, însoțite ori nu de sunet și, în această calitate, furnizează mijloacele tehnice și financiare necesare.

Articolul 109

În cazul reproducerii și distribuirii propriilor înregistrări audiovizuale, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii și alte suporturi materiale de ambalare, numele ori denumirea producătorului, pe lângă mențiunile privind autorul și artistul

interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerț, precum și numele ori denumirea producătorului.

Articolul 110

(1) Producătorul unei înregistrări audiovizuale are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

- a) reproducerea prin orice mijloc și sub orice formă a propriilor înregistrări audiovizuale;
- b) distribuirea originalului sau a copiilor propriilor înregistrări audiovizuale;
- c) închirierea propriilor înregistrări audiovizuale;
- d) împrumutul propriilor înregistrări audiovizuale;
- e) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor înregistrări audiovizuale;
- f) radiodifuzarea și comunicarea publică a propriilor înregistrări audiovizuale;
- g) punerea la dispoziția publicului a propriilor înregistrări audiovizuale, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări audiovizuale.

(2) Definițiile de la art. 14-18, art. 20 alin. (1), art. 21 și 22 se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 111

(1) Durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări audiovizuale este de 50 de ani de la data primei fixări. Totuși, dacă înregistrarea în decursul acestei perioade face obiectul unei publicări sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor este de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

(2) Durata prevăzută la alin. (1) se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor faptului generator de drepturi.

Capitolul V Dispoziții comune autorilor, artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de înregistrări sonore și audiovizuale

Articolul 112

(1) Pentru utilizarea directă sau indirectă a fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora prin radiodifuzare sau prin orice modalitate de comunicare către public, artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme au dreptul la o remunerație unică echitabilă.

(2) Cuantumul acestei remunerații se stabilește prin metodologii, conform procedurii prevăzute la art. 163-165.

(3) Colectarea remunerației unice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 168.

(4) Organismele de gestiune colectivă beneficiare stabilesc, printrun protocol, care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, proporția repartizării remunerației între cele două categorii de beneficiari. În cazul în care beneficiarii nu depun protocolul la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, remunerația se împarte, în mod egal, între cele două categorii de beneficiari.

(5) În sensul prezentei legi, o fonogramă se consideră publicată în scop comercial atunci când este pusă la dispoziția publicului prin vânzare sau prin mijloace cu fir sau fără fir, în așa fel încât oricine să poată avea acces la ea în locul și la momentul ales în mod individual.

Articolul 113

Dreptul de distribuire se epuizează o dată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor unei înregistrări sonore sau audiovizuale pe piața internă, de către titularul de drepturi ori cu consimțământul acestuia.

Articolul 114

(1) Autorii operelor susceptibile de a fi reproduse prin înregistrări sonore sau audiovizuale pe orice tip de suport, precum și cei ai operelor susceptibile de a fi reproduse pe hârtie, direct ori indirect, în condițiile prevăzute la art. 36 alin. (1), au dreptul, împreună cu editorii, producătorii și cu artiștii interpreți sau executanți, după caz, la o remunerație compensatorie

pentru copia privată, conform art. 36 alin. (2). Dreptul la remunerația compensatorie pentru copia privată nu poate face obiectul unei renunțări din partea beneficiarilor.

(2) Remunerația compensatorie pentru copia privată se plătește de fabricanții și/sau importatorii de suporturi de aparate, prevăzute la art. 36 alin. (2), indiferent dacă procedeul folosit este unul analogic sau digital.

(3) Importatorii și fabricanții de suporturi și aparate, prevăzute la art. 36 alin. (2), sunt obligați să se înscrie la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în Registrul Național al Copiei Private, și pot desfășura activitățile respective de import sau de producție numai după obținerea de la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a certificatului de înregistrare. Acest certificat se eliberează de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, pe baza dovezilor privind obiectul de activitate declarat legal și a Certificatului unic de înregistrare la registrul comerțului, în termen de 5 zile de la depunerea acestora.

(4) Lista suporturilor și a aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și quantumul acestei remunerații se negociază din 3 în 3 ani, dacă una dintre părți o cere, în cadrul unor comisii constituite din:

a) câte un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectivă, care funcționează pentru câte o categorie de drepturi, pe de o parte;

b) câte un reprezentant al principalelor structuri asociative mandatate de fabricanții și importatorii de suporturi și aparate, numit de respectivele structuri asociative, și câte un reprezentant al primilor 3 fabricanți și importatori majori de suporturi și aparate, stabiliți pe baza cifrei de afaceri și a cotei de piață din domeniul respectiv, cu condiția ca acestea să fie declarate în acest scop la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor pe propria răspundere, pe de altă parte.

(5) În vederea inițierii negocierilor potrivit procedurilor prevăzute la art. 163 alin. (2)-(5), organismele de gestiune colectivă sau structurile asociative ale fabricanților și importatorilor de suporturi și aparate vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere conținând lista suporturilor și aparatelor, cerere ce va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum și quantumurile remunerațiilor ce urmează să fie negociate. Lista se elaborează în mod distinct pentru aparatele și suporturile din domeniul sonor și audiovizual și pentru aparatele și suporturile din domeniul grafic și se negociază în două comisii.

(6) Remunerațiile sunt procentuale și se calculează la valoarea în vamă, în cazul importatorilor, și, respectiv, la valoarea fără TVA, cu ocazia punerii în circulație a produselor de către producători, și se plătește în luna următoare importului sau datei de facturare.

(7) Remunerațiile negociate de părți sunt procentuale și sunt datorate pentru aparatele și suporturile prevăzute la art. 36 alin. (2), inclusiv pentru coli de hârtie pentru copiator format A4 și suporturi digitale.

(8) Remunerația compensatorie pentru copia privată reprezintă o cotă procentuală din valoarea specificată la alin. (6), după cum urmează:

a) coli de hârtie pentru copiator, format A4: 0,1%;

b) alte suporturi: 3%;

c) pentru aparate: 0,5%.

(9) Negocierile pentru stabilirea listei aparatelor și suporturilor pentru care se datorează remunerația compensatorie se convoacă de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a cererii de negociere.

Articolul 115

Remunerația compensatorie pentru copia privată se colectează de către un organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse după înregistrări sonore și audiovizuale și de către un alt organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse de pe hârtie, în

condițiile prevăzute la art. 168 alin. (6)-(8). Cele două organisme de gestiune colectivă, cu atribuții de colector unic, sunt desemnate prin obținerea votului majorității organismelor de gestiune colectivă beneficiare, la prima convocare, sau prin obținerea celui mai mare număr de voturi la o a doua convocare, indiferent de numărul celor prezenți. Organismele de gestiune colectivă desemnate prin vot vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor procesul-verbal prin care au fost desemnate. În termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va numi colectorul unic prin decizie a directorului general, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Articolul 116

(1) Remunerația compensatorie pentru copia privată încasată de organismele de gestiune colectoare unice se repartizează beneficiarilor, astfel:

a) în cazul suporturilor și aparatelor pentru copii înregistrate sonor, prin procedeu analogic, 40% din remunerație revine, în părți negociabile, autorilor și editorilor operelor înregistrate, 30% revine artiștilor interpreți sau executanți, iar restul de 30% revine producătorilor de înregistrări sonore;

b) în cazul suporturilor și aparatelor pentru copii înregistrate audiovizual, prin procedeu analogic, remunerația se împarte în mod egal între următoarele categorii: autori, artiști interpreți sau executanți și producători;

c) în cazul copiilor înregistrate prin procedeu digital, pe orice tip de suport, remunerația se împarte în mod egal între beneficiarii corespunzând fiecăreia dintre cele trei categorii prevăzute la lit. a) și b), iar, în interiorul fiecărei categorii, conform celor stabilite la literele amintite.

(2) În cazul copiilor înregistrate, prin procedeu analogic, pe hârtie, remunerația se împarte în mod egal între autori și editori. Sumele convenite editorilor se repartizează acestora numai prin asociațiile de editori, pe baza unui protocol încheiat între acestea, conținând criteriile de repartizare și procentele convenite fiecărei asociații. Pot participa la negocierea protocolului de repartizare numai asociațiile de editori care îndeplinesc condițiile stabilite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Articolul 117

Remunerația compensatorie pentru copia privată nu se plătește în cazul în care suporturile audio, video sau digitale neînregistrate, fabricate în țară sau importate, se comercializează angro către producătorii de înregistrări sonore și audiovizuale sau către organismele de radiodifuziune și televiziune, pentru propriile emisiuni.

Articolul 118

Dispozițiile art. 114 nu se aplică importului de suporturi și aparate ce permit realizarea de copii, efectuat fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.

Articolul 119

(1) În cazul în care un autor sau un artist interpret sau executant a transferat ori a cedat dreptul său de închiriere sau împrumut, în ceea ce privește o fonogramă ori o videograma, unui producător de fonograme sau de înregistrări audiovizuale, acesta păstrează dreptul de a obține o remunerație echitabilă.

(2) Dreptul de a obține o remunerație echitabilă pentru închiriere nu poate face obiectul unei renunțări din partea autorilor sau artiștilor interpreți ori executanți, în calitate de beneficiari.

(3) Autorii și artiștii interpreți sau executanți vor primi remunerațiile convenite fie direct de la producători, conform contractelor încheiate cu aceștia, fie de la utilizatori, numai prin organismele de gestiune colectivă, conform contractelor dintre beneficiarii remunerației și producători.

Articolul 120

Dispozițiile privind limitele exercitării drepturilor prevăzute la art. 35-39 se aplică în mod corespunzător și titularilor de drepturi conexe dreptului de autor.

Articolul 121

În cazul în care titularii de drepturi beneficiază, prin efectul legii, de o remunerație obligatorie, aceștia nu se pot opune utilizărilor care o generează.

Articolul 122

(1) Este considerată operă orfană acea operă sau fonogramă, prevăzută la art. 7, 8 și art. 104 alin. (1), în cazul în care niciun titular al drepturilor de autor asupra operei sau fonogramei nu este identificat sau, chiar dacă unul sau mai mulți dintre titulari sunt identificați, niciunul nu este localizat, în pofida efectuării și înregistrării unei căutări diligente a titularilor drepturilor de autor.

(2) Statutul de operă orfană se aplică următoarelor categorii de opere și fonograme care sunt protejate prin drepturi de autor și care au fost publicate pentru prima dată într-un stat membru sau, în absența publicării, care au fost difuzate pentru prima dată într-un stat membru:

a) operelor sub formă de cărți, jurnale, ziare, reviste sau alte scrieri care se găsesc în colecțiile bibliotecilor, instituțiilor de învățământ sau muzeelor accesibile publicului, precum și în colecțiile arhivelor sau ale instituțiilor patrimoniului cinematografic sau sonor;

b) operelor cinematografice, audiovizuale și fonogramelor aflate în colecțiile bibliotecilor, ale instituțiilor de învățământ sau ale muzeelor accesibile publicului, precum și în colecțiile arhivelor sau ale instituțiilor patrimoniului cinematografic sau sonor;

c) operelor cinematografice și audiovizuale și fonogramelor produse de organismele publice de radiodifuziune și de televiziune până la 31 decembrie 2002 inclusiv și aflate în arhivele acestora;

d) operelor și fonogramelor prevăzute la lit. a)-c), care nu au fost niciodată publicate sau difuzate, dar care au fost puse la dispoziția publicului de către instituțiile prevăzute la art. 123 alin. (1), cu consimțământul titularilor drepturilor de autor, numai dacă este rezonabil să se presupună că titularii drepturilor de autor nu s-ar opune utilizărilor prevăzute la art. 123;

e) operelor și altor obiecte protejate care sunt integrate sau încorporate în operele ori fonogramele prevăzute la lit. a)-d) sau care constituie parte integrantă a operelor sau fonogramelor respective.

(3) În situația în care titularul dreptului de autor este identificat ori localizat ulterior, opera sau fonograma respectivă își încetează statutul de operă orfană.

(4) Atunci când o operă sau o fonogramă are mai mulți titulari de drepturi de autor și nu toți sunt identificați sau, chiar dacă sunt identificați, nu sunt localizați în urma unei căutări diligente și nu sunt înregistrați în conformitate cu prevederile art. 125, opera sau fonograma poate fi utilizată în conformitate cu prevederile art. 14 și 20, cu condiția ca aceia dintre titularii de drepturi care au fost identificați și localizați să fi autorizat, în legătură cu drepturile pe care le dețin, instituțiile prevăzute la art. 123 alin. (1) să efectueze reproducerea și să o pună la dispoziția publicului.

(5) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere drepturilor asupra operei sau fonogramei ai cărei titulari au fost identificați și localizați.

(6) Dispozițiile privind operele orfane nu se aplică în privința operelor anonime sau sub pseudonim.

Articolul 123

(1) Utilizarea operelor sau fonogramelor orfane de către biblioteci, instituții de învățământ și muzee accesibile publicului, precum și de către arhive, de către instituții ale patrimoniului cinematografic sau fonografic și de către organismele publice de radiodifuziune și de televiziune, pentru a realiza obiective legate de misiunile lor de interes public, se poate realiza prin:

a) punere la dispoziția publicului, în sensul art. 20;

b) reproducere, în sensul art. 14, în vederea digitizării, punerii la dispoziție, indexării, catalogării, conservării sau restaurării.

(2) Instituțiile prevăzute la alin. (1) pot utiliza o operă orfană numai în scopul realizării obiectivelor legate de misiunile lor de interes public, în special conservarea operelor și fonogramelor aflate în colecțiile lor, restaurarea acestora și furnizarea de acces în scop cultural și educațional la acestea. Aceste organisme pot obține venituri din utilizarea operelor orfane în scopul exclusiv de acoperire a costurilor legate de digitizarea și de punerea acestora la dispoziția publicului.

(3) Instituțiile prevăzute la alin. (1) au obligația de a preciza numele autorilor identificați și ale altor titulari ai drepturilor de autor în toate utilizările unei opere orfane.

(4) Dispozițiile prezentei legi nu aduc atingere libertății contractuale a instituțiilor prevăzute la alin. (1) în ceea ce privește exercitarea misiunilor lor de interes public, îndeosebi în ceea ce privește acordurile de parteneriat public-privat.

(5) Titularii drepturilor de autor care pun capăt statutului de operă orfană al operelor sau fonogramelor lor beneficiază de o compensație echitabilă pentru utilizarea de către instituțiile prevăzute la alin. (1) a acestor opere sau fonograme, în condițiile legii.

(6) Compensația echitabilă, prevăzută la alin. (5), se stabilește în funcție de numărul de copii/reproduceri realizate după opera sau fonograma respectivă.

Articolul 124

(1) În scopul stabilirii statutului de operă orfană, instituțiile prevăzute la art. 123 alin. (1) se asigură că pentru fiecare operă individuală sau fonogramă se efectuează o căutare diligentă și de bună-credință, prin consultarea surselor corespunzătoare pentru fiecare categorie de opere sau fonograme în cauză.

(2) Căutarea diligentă se efectuează obligatoriu înaintea utilizării operei sau fonogramei.

(3) Dacă există indicii că s-ar putea găsi informații relevante cu privire la titularii drepturilor de autor în alte țări, se consultă, de asemenea, sursele de informații disponibile din țările respective.

(4) Sursele prevăzute la alin. (1) vor fi stabilite, prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în urma consultării cu titularii de drepturi de autor și cu utilizatorii, pentru fiecare categorie de opere sau de fonograme.

(5) În cazul cărților publicate, sursele includ următoarele:

a) depozitul legal, cataloagele din biblioteci, fișierele de autoritate deținute de biblioteci și de alte instituții;

b) asociațiile editorilor și autorilor din țara respectivă;

c) bazele de date și registrele existente, WATCH (Writers Artists and their Copyright Holders - scriitori, artiști și deținătorii de drepturi de autor ai acestora), ISBN (International Standard Book Number - numărul internațional standard pentru cărți) și bazele de date cu cărțile tipărite;

d) bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă relevante, în special ale organismelor de reprezentare a drepturilor de reproducere;

e) surse care integrează baze de date și registre multiple, inclusiv VIAF (Virtual International Authority Files - Dosare Virtuale Internaționale de Autoritate) și ARROW (Accessible Registries of Rights Information and Orphan Works - registre accesibile ale informațiilor privind drepturile de autor și ale operelor orfane).

(6) În cazul ziarelor, revistelor, jurnalelor și periodicelor, sursele includ următoarele:

a) ISSN (International Standard Serial Number - numărul internațional standard pentru publicații seriale), pentru publicațiile seriale;

b) indexuri și cataloage aparținând fondurilor și colecțiilor bibliotecilor;

c) depozitul legal;

d) asociații ale editorilor, ale autorilor și ale jurnaliștilor din țara respectivă;

e) bazele de date ale organismelor de gestiune relevante, inclusiv ale organismelor de reprezentare a drepturilor de reproducere.

(7) În cazul operelor vizuale, și anume cele din categoriile artelor plastice, fotografiei, ilustrațiilor, designului și arhitecturii, precum și în cazul schițelor acestor opere și ale altor astfel de opere care figurează în cărți, jurnale, ziare și reviste, sau în cazul altor opere, sursele includ următoarele:

a) sursele prevăzute la alin. (5) și (6);

b) bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă relevante, în special în cazul artelor vizuale, inclusiv organismele de reprezentare a drepturilor de reproducere;

c) bazele de date ale agențiilor de imagini, dacă este cazul.

(8) În cazul operelor audiovizuale și al fonogramelor, sursele includ următoarele:

a) depozitul legal;

b) asociații ale producătorilor din țara respectivă;

c) bazele de date ale instituțiilor patrimoniului cinematografic sau sonor, după caz, și ale bibliotecilor naționale;

d) bazele de date cu standarde și identificatori pertinenti, cum ar fi ISAN (International Standard Audiovisual Number - Numărul Internațional Standard pentru Opere Audiovizuale) pentru materialul audiovizual, ISWC (International Standard Music Work Code - numărul internațional standard pentru opere muzicale) pentru opere muzicale și ISRC (International Standard Recording Code - numărul internațional standard pentru înregistrări) pentru fonograme;

e) bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă relevante, în special în cazul autorilor, artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor de fonograme și producătorilor din domeniul audiovizual;

f) genericul și alte informații care figurează pe ambalajul operelor;

g) baze de date ale unor asociații relevante care reprezintă o categorie specifică de titulari de drepturi.

(9) Căutarea diligentă se efectuează în statul membru în care opera a fost publicată pentru prima dată sau, în absența publicării, în statul membru în care opera a fost radiodifuzată pentru prima dată, cu excepția operelor cinematografice sau audiovizuale al căror producător își are sediul sau reședința obișnuită într-un stat membru, caz în care căutarea diligentă se desfășoară în statul membru în care producătorul își are sediul sau reședința obișnuită. În acest caz, căutarea diligentă se efectuează în statul membru în care se află organismul care a pus la dispoziția publicului opera sau fonograma, cu consimțământul titularului drepturilor de autor.

(10) Instituțiile prevăzute la art. 123 alin. (1) păstrează evidența căutării lor diligente și furnizează următoarele informații autorității naționale competente, respectiv Oficiului Român pentru Drepturile de Autor:

a) rezultatele căutărilor diligente pe care le-au efectuat și care au condus la concluzia că o operă sau o fonogramă este considerată operă orfană;

b) utilizarea operelor orfane;

c) orice schimbare privind statutul de operă orfană;

d) datele de contact.

Articolul 125

Oficiul Român pentru Drepturile de Autor adoptă măsurile necesare pentru ca informațiile prevăzute la art. 124 alin. (10), primite din partea instituțiilor prevăzute la art. 123 alin. (1), să fie comunicate Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne, pentru a fi înregistrate în baza de date online unică, accesibilă publicului, creată și administrată de către acesta, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2012 privind atribuirea către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) a unor sarcini legate de asigurarea

respectării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv reunirea reprezentanților sectorului public și privat în cadrul Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală.

Articolul 126

(1) În cazul în care o operă sau o fonogramă este considerată operă orfană într-un alt stat membru al Uniunii Europene, conform art. 122, atunci este considerată orfană și pe teritoriul României și poate fi utilizată și accesată în conformitate cu prezenta lege.

(2) Această prevedere se aplică și operelor și fonogramelor prevăzute la art. 122 alin. (4), în măsura în care este vorba despre drepturile titularilor de drepturi de autor neidentificați sau nelocalizați.

Articolul 127

Nicio dispoziție a prezentei legi, privitoare la operele orfane, nu aduce atingere dispozițiilor privind brevetele, mărcile înregistrate, desenele și modelele industriale, modelele de utilitate, topografia semiconductoarelor, caracterele tipografice, accesul condiționat, accesul serviciilor de radiodifuziune sau televiziune la transmisia prin cablu, protecția tezaurelor naționale, cerințele privind depozitele legale, practicile restrictive și concurența neloyală, secretele comerciale, securitatea, confidențialitatea, protecția datelor și respectarea vieții private, accesul la documente publice, dreptul contractual, libertatea presei și libertatea de exprimare în mijloacele de informare în masă.

Articolul 128

Titularul drepturilor de autor asupra unei opere sau fonograme considerate a fi operă orfană are, în orice moment, posibilitatea de a pune capăt statutului de operă orfană.

Capitolul VI Organismele de radiodifuziune și de televiziune

Secțiunea I Drepturile organismelor de radiodifuziune și de televiziune

Articolul 129

Organismele de radiodifuziune și de televiziune au dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice, cu obligația pentru cel autorizat de a menționa numele organismelor, următoarele:

- a) fixarea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune;
- b) reproducerea prin orice mijloc și sub orice formă a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, indiferent dacă au fost transmise prin fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau satelit;
- c) distribuirea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;
- d) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;
- e) retransmiterea sau reemiterea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune prin mijloace fără fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar, precum și prin orice alt mod de comunicare către public, inclusiv retransmiterea pe Internet;
- f) comunicarea publică a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune în locuri accesibile publicului, cu plata intrării;
- g) închirierea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, fixate pe orice tip de suport;
- h) împrumutul propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;
- i) punerea la dispoziția publicului a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, indiferent dacă au fost emise prin fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau satelit, astfel încât să poată fi accesate în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public.

Articolul 130

(1) Prin reemitere, în sensul prezentei legi, se înțelege emiterea simultană, de către un organism de radiodifuziune, a unui program al altui organism de radiodifuziune.

(2) Definițiile de la art. 14-18, art. 20 alin. (1), art. 21, 22 și 98 alin. (2) se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la art. 129.

Articolul 131

(1) Organismele de radiodifuziune și de televiziune au dreptul exclusiv de a împiedica importul de copii ale propriilor programe de radiodifuziune sau de televiziune, realizate fără autorizarea lor și fixate pe orice tip de suport.

(2) Dispozițiile art. 129 lit. d) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.

Articolul 132

Durata drepturilor prevăzute în prezentul capitol este de 50 de ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc prima radiodifuzare a emisiunii sau a serviciului de programe ale organismului de radiodifuziune ori de televiziune.

Articolul 133

Dreptul de distribuire a unui program de radiodifuziune ori de televiziune, fixat pe orice fel de suport, se epuizează odată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului ori a copiilor acestuia, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.

Articolul 134

Dispozițiile cuprinse în art. 35, 36 și 38 se aplică, prin analogie, și organismelor de radiodifuziune și de televiziune.

Secțiunea a II-a Comunicarea publică prin satelit

Articolul 135

(1) Organismele de radiodifuziune și de televiziune, care au ca obiect de activitate comunicarea publică a unor programe prin satelit, trebuie să își desfășoare activitatea cu respectarea dreptului de autor și a drepturilor conexe protejate prin prezenta lege.

(2) În sensul prezentei legi, prin comunicare publică prin satelit se înțelege introducerea, sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune sau de televiziune situat pe teritoriul României, a semnalelor purtătoare de programe destinate captării de către public, într-un lanț neîntrerupt de comunicare ce conduce la satelit și revine la pământ.

(3) În sensul prezentei legi, prin satelit se înțelege orice satelit care operează pe benzi de frecvență rezervate, conform legislației privind telecomunicațiile, pentru radiodifuzarea semnalelor în scopul recepționării de către public sau pentru comunicarea individuală privată. În acest din urmă caz este totuși necesar ca recepția individuală să se poată face în condiții comparabile celor din primul caz.

Articolul 136

(1) În cazul în care semnalele purtătoare de emisiuni sau de servicii de programe sunt difuzate sub o formă codificată, introducerea lor în lanțul de comunicare este considerată comunicare publică, dacă dispozitivul de decodificare a emisiunii este pus la dispoziția publicului de către organismul respectiv sau cu consimțământul său.

(2) Responsabilitatea comunicării publice, în cazul în care semnalele purtătoare sunt transmise de un organism situat în afara României sau într-un stat care nu este membru al Uniunii Europene și care nu asigură nivelul de protecție prevăzut de prezenta lege, este asigurată astfel:

a) dacă semnalele sunt transmise satelitului prin intermediul unei stații de legătură ascensională, responsabilitatea revine persoanei care, situate pe teritoriul României sau al unui stat membru al Uniunii Europene, utilizează stația;

b) dacă nu se apelează la o stație de legătură ascensională, dar comunicarea către public a fost autorizată de un organism cu sediul principal în România sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, responsabilitatea revine organismului care a autorizat-o.

Articolul 137

(1) Titularii dreptului de autor pot cesiona drepturile lor pentru comunicarea publică prin satelit unui organism de radiodifuziune sau de televiziune, numai printr-un contract încheiat fie prin intermediul unui organism de gestiune colectivă, fie individual.

(2) Contractul-cadru încheiat între un organism de gestiune colectivă și un organism de radiodifuziune sau de televiziune, pentru comunicarea publică prin satelit a unei categorii de opere aparținând unui anumit domeniu, își poate produce efectele extinse și față de titularii de drepturi care nu sunt reprezentați de organismele de gestiune colectivă, dacă această comunicare către public prin satelit are loc simultan cu radiodifuzarea terestră efectuată de către același organism emițător. Titularul de drepturi nereprezentat are posibilitatea în orice moment să înlăture producerea efectelor extinse ale contractului-cadru, printr-un contract individual sau colectiv.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică operelor audiovizuale.

Secțiunea a III-a Retransmiterea prin cablu

Articolul 138

(1) Titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe își pot exercita drepturile lor pentru autorizarea sau interzicerea retransmisiei prin cablu numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.

(2) *) Cuantumul remunerației privind drepturile de autor și drepturile conexe se stabilește printr-o metodologie negociată între organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și structurile asociative ale distribuitorilor prin cablu, potrivit procedurilor prevăzute la art. 163 și 164, cu excluderea de la calcul a programelor a căror retransmitere prin cablu este obligatorie conform legii.

*) Prin Decizia nr. 571/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 28 iunie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (2), devenit art. 138 alin. (2) prin renumerotare.

(3) În cazul în care părțile nu pot stabili metodologii prin negociere, înainte de inițierea procedurii de arbitraj prevăzute de art. 165 alin. (3), acestea pot conveni să recurgă la o procedură de mediere facultativă. Această mediere este efectuată de unul sau mai mulți mediatori aleși de părți în așa fel încât independența și imparțialitatea lor să nu poată fi puse la îndoială. Mediatorii au ca sarcină să ajute negocierile și pot să notifice o propunere părților.

(4) În termen de 3 luni de la prezentarea propunerii de către mediatori, părțile vor notifica mediatorilor și la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor respingerea propunerii sau acceptarea acesteia prin semnarea protocolului privind metodologiile. Notificarea propunerii, precum și a acceptării sau respingerii acesteia se face în conformitate cu regulile aplicabile notificării actelor juridice. Acceptarea de către toate părțile este prezumată în cazul în care niciuna dintre ele nu a notificat respingerea propunerii în acest termen.

(5) Dacă unii titulari de drepturi nu au încredințat gestiunea drepturilor lor unui organism de gestiune colectivă, organismul care gestionează drepturile din aceeași categorie este considerat de drept a fi și gestionarul drepturilor lor. Dacă există în același domeniu mai multe organisme de gestiune colectivă, titularul de drepturi poate opta între acestea. Revendicarea drepturilor de către acești titulari se poate face în termen de 3 ani de la data notificării.

Articolul 139

Prevederile art. 138 alin. (1) nu se aplică drepturilor exercitate de organismele de radiodifuziune sau de televiziune cu privire la propriile emisiuni și servicii de programe, indiferent dacă drepturile în cauză le aparțin ori le-au fost cesionate de alți titulari de drepturi

de autor sau de drepturi conexe. În acest caz, exercitarea dreptului de retransmitere prin cablu de către un organism de radiodifuziune sau de televiziune se face prin contracte încheiate cu distribuitorii prin cablu, cu excepția cazurilor în care retransmiterea prin cablu este obligatorie prin lege.

Capitolul VII Drepturile sui-generis ale fabricanților bazelor de date

Articolul 140

(1) Dispozițiile prezentului capitol privesc protecția juridică a bazelor de date, în orice formă a lor.

(2) În sensul prezentei legi, prin bază de date se înțelege o culegere de opere, de date sau de alte elemente independente, protejate ori nu prin drept de autor sau conex, dispuse într-o modalitate sistematică ori metodică și în mod individual accesibile prin mijloace electronice sau printr-o altă modalitate.

(3) Protecția prevăzută în prezentul capitol nu se aplică programelor pentru calculator utilizate la fabricarea sau funcționarea bazelor de date accesibile prin mijloace electronice.

(4) În sensul prezentei legi, fabricantul unei baze de date este persoana fizică sau juridică ce a făcut o investiție substanțială cantitativă și calitativă în vederea obținerii, verificării sau prezentării conținutului unei baze de date.

Articolul 141

(1) Fabricantul unei baze de date are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza și de a interzice extragerea și/sau reutilizarea totalității sau a unei părți substanțiale din aceasta, evaluată calitativ sau cantitativ.

(2) În sensul prezentei legi, se înțelege prin:

a) extragere: transferul permanent sau temporar al totalității ori al unei părți, evaluată calitativ sau cantitativ, substanțiale din conținutul bazei de date pe un alt suport, prin orice mijloc sau sub orice formă;

b) reutilizare: orice formă de punere la dispoziția publicului a totalității sau a unei părți substanțiale a conținutului bazei de date, evaluată calitativ sau cantitativ, prin distribuirea de copii, prin închiriere sau sub alte forme, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a conținutului bazei, astfel încât oricine să poată avea acces la aceasta în locul și la momentul alese în mod individual. Prima vânzare pe piața internă a unei copii a bazei de date de către titularul dreptului sui-generis sau cu consimțământul acestuia epuizează dreptul de a controla revânzarea acestei copii.

(3) Împrumutul public al unei baze de date nu este un act de extragere sau de reutilizare.

(4) Dreptul prevăzut la alin. (1) se aplică în mod independent de posibilitatea de a proteja baza de date sau conținutul acesteia prin dreptul de autor sau alte drepturi. Protecția bazelor de date prin dreptul prevăzut la alin. (1) nu prejudiciază drepturile existente cu privire la conținutul lor.

(5) Nu este permisă extragerea sau reutilizarea, repetată și sistematică, de părți nesubstanțiale ale conținutului bazei de date dacă aceasta ar presupune acte contrarii unei utilizări normale a acestei baze sau ar cauza un prejudiciu nejustificat intereselor legitime ale fabricantului bazei de date.

Articolul 142

(1) Fabricantul unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului prin orice modalitate, nu poate împiedica utilizarea legitimă a acesteia prin extragerea sau reutilizarea de părți nesubstanțiale din conținutul său, oricare ar fi scopul utilizării. În cazul în care utilizatorul legitim este autorizat să extragă sau să reutilizeze numai o parte a bazei de date, dispozițiile prezentului alineat se aplică acestei părți.

(2) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate, nu poate efectua acte care intră în conflict cu utilizarea normală a acestei baze de date sau care lezează în mod nejustificat interesele legitime ale fabricantului bazei de date.

(3) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate, nu poate să aducă prejudicii titularilor unui drept de autor sau conex care se referă la opere ori la prestații conținute în această bază de date.

(4) Utilizatorul legitim al unei baze de date, care este pusă la dispoziția publicului prin orice modalitate, poate, fără autorizarea fabricantului bazei de date, să extragă sau să reutilizeze o parte substanțială a conținutului acesteia:

a) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării private a conținutului unei baze de date neelectronice;

b) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării pentru învățământ sau pentru cercetare științifică, cu condiția indicării sursei și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit;

c) în cazul în care se face o extragere sau reutilizare având ca scop apărarea ordinii publice și a siguranței naționale ori în cadrul unor proceduri administrative sau jurisdicționale.

(5) Utilizatorul legitim al unei baze de date sau al unei părți dintr-o bază de date poate efectua, fără consimțământul autorului acesteia, orice act de reproducere, distribuire, comunicare publică sau transformare, necesar utilizării normale și accesului la baza de date sau la o parte din aceasta.

Articolul 143

(1) Drepturile fabricantului bazei de date iau naștere o dată cu definitivarea bazei de date. Durata protecției este de 15 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor definitivării bazei de date.

(2) În cazul în care baza de date a fost pusă la dispoziția publicului în orice modalitate înainte de expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), durata protecției se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor celui în care baza de date a fost pusă la dispoziția publicului pentru prima oară.

(3) Orice modificare substanțială, evaluată calitativ sau cantitativ, a conținutului unei baze de date, constând, în special, în adăugări, suprimări sau schimbări succesive și pentru care se poate considera că s-a efectuat o nouă investiție substanțială, evaluată calitativ sau cantitativ, permite atribuirea unei durate de protecție proprii bazei de date rezultate din această investiție.

Titlul III Gestiunea și apărarea dreptului de autor și a drepturilor conexe

Capitolul I Gestiunea drepturilor patrimoniale de autor și a drepturilor conexe

Secțiunea I Dispoziții generale

Articolul 144

(1) Autorul sau titularul dreptului de autor sau drepturilor conexe își exercită drepturile recunoscute prin prezenta lege în mod individual sau colectiv, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Gestiunea colectivă a drepturilor de autor se poate face numai pentru operele aduse anterior la cunoștința publică, iar gestiunea colectivă a drepturilor conexe se poate face numai pentru interpretări sau execuții fixate ori radiodifuzate anterior, precum și pentru fonograme ori videograme aduse anterior la cunoștința publică.

(3) Titularii de drepturi de autor sau de drepturi conexe nu pot cesiona drepturile patrimoniale recunoscute prin prezenta lege către organisme de gestiune colectivă.

(4) Autorul sau titularul dreptului de autor sau drepturilor conexe are următoarele drepturi ce se cuprind obligatoriu în statutul organismelor de gestiune colectivă:

a) de a alege pentru ce drepturi, categorii de drepturi sau tipuri de opere, de alte obiecte protejate sau teritorii autorizează, pe bază de mandat scris, un organism de gestiune colectivă pentru gestionarea acestora, indiferent de naționalitate, de reședință sau de locul de stabilire a organismului de gestiune colectivă sau a titularului de drepturi;

b) de a acorda licențe pentru utilizările necomerciale ale oricăror drepturi, categorii de drepturi sau tipuri de opere și de alte obiecte protejate;

c) de a revoca mandatul de gestiune sau de a retrage organismului de gestiune colectivă, la alegere, orice drepturi, categorii de drepturi, tipuri de opere sau alte obiecte protejate, cu un preaviz rezonabil care nu trebuie să depășească 6 luni;

d) de a încasa remunerațiile ce i se cuvin pentru actele de exploatare care s-au produs înainte de intrarea în vigoare a revocării sau restrângerii mandatului de gestiune.

(5) Organismele de gestiune colectivă nu pot restrânge exercitarea drepturilor prevăzute la alin. (4) prin impunerea condiției ca gestiunea drepturilor, categoriilor de drepturi sau tipurilor de opere sau de alte obiecte protejate, care fac obiectul revocării sau al retragerii, să fie încredințate unui alt organism de gestiune colectivă.

(6) În cazul în care autorizează un organism de gestiune colectivă, autorii sau titularii de drepturi își dau acordul, în formă scrisă, pentru fiecare drept, categorie de drepturi sau tip de opere și alte obiecte protejate.

(7) Autorii sau titularii de drepturi care nu sunt membri ai unui organism de gestiune colectivă, dar care au o legătură juridică directă cu acesta, prin lege, cesiune, licență sau printr-un alt tip de contract decât cel de mandat, au următoarele drepturi:

a) de a comunica, inclusiv prin mijloace electronice, cu organismul de gestiune colectivă, în scopul exercitării drepturilor din a căror exploatare este îndreptățit să primească remunerații;

b) de a fi informați cu privire la operele, tipurile de opere sau alte obiecte protejate, drepturile pe care acesta le gestionează în mod direct sau prin acorduri de reprezentare și teritoriile acoperite;

c) de a primi răspuns în scris, motivat și în cel mai scurt timp posibil, la plângerile formulate, referitoare la autorizația de gestionare a drepturilor și revocarea sau retragerea acestora, colectarea, repartizarea și plata remunerațiilor, reținerile aplicate inclusiv în cazul drepturilor online asupra operelor muzicale, conform procedurilor instituite la nivelul organismului de gestiune colectivă.

(8) Organismul de gestiune colectivă informează autorii sau titularii de drepturi în privința drepturilor prevăzute la alin. (4) și (7), precum și în privința condițiilor aferente dreptului prevăzut la alin. (4) lit. b), înainte de a obține acordul acestora pentru gestionarea oricărui drept, a oricărei categorii de drepturi sau a oricărui tip de opere și de alte obiecte protejate.

Articolul 145

(1) Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:

a) dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată;

b) dreptul la remunerație echitabilă pentru împrumutul public prevăzut la art. 18 alin. (2);

c) dreptul de suită;

d) dreptul de radiodifuzare a operelor muzicale;

e) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, cu excepția proiecției publice a operelor cinematografice;

f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora;

g) dreptul de retransmitere prin cablu;

h) dreptul la compensație echitabilă pentru operele orfane;

i) dreptul de licențiere multiteritorială online a utilizărilor operelor muzicale.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă îi reprezintă și pe titularii de drepturi care nu leau acordat mandat.

Articolul 146

(1) Pot fi gestionate colectiv următoarele drepturi:

a) dreptul de reproducere a operelor muzicale pe fonograme sau videograme;

- b) dreptul de comunicare publică a operelor, cu excepția operelor muzicale, și a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;
- c) dreptul de împrumut, cu excepția cazului prevăzut la art. 145 alin. (1) lit. b);
- d) dreptul de radiodifuzare a operelor și a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;
- e) dreptul la remunerație echitabilă rezultată din cesiunea dreptului de închiriere prevăzut la art. 119 alin. (1).

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care leau acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 162 lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență. Organismele de gestiune colectivă vor permite, la cererea utilizatorilor, accesul prin mijloace electronice la repertoriul de opere gestionat, dintre cele utilizate de solicitant, în forma prevăzută la art. 153 alin. (2), precum și la lista titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, români și străini, pe care îi reprezintă. Această activitate de gestiune colectivă se află sub supravegherea și controlul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în calitate de garant al aplicării legii.

(3) Organismele de gestiune colectivă autorizează, la cerere, utilizarea operelor de creație intelectuală, numai în baza documentelor care certifică existența mandatului titularilor de drepturi de autor sau conexe, cu excepția cazurilor de gestiune colectivă obligatorie.

Articolul 147

Drepturile recunoscute în prezentul capitol, cu excepția celor prevăzute la art. 145 și 146, pot fi gestionate prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, numai în limita mandatului special acordat de titularii de drepturi.

Articolul 148

În negocierile cu titlu individual privind drepturile recunoscute prin prezenta lege, existența organismelor de gestiune colectivă nu îi împiedică pe titularii drepturilor de autor și ai drepturilor conexe să se adreseze unor intermediari, persoane fizice sau persoane juridice specializate, pentru a fi reprezentați.

Articolul 149

(1) Autorii sau titularii de drepturi pot încredința, prin contract, gestiunea drepturilor lor unor entități de gestiune independente.

(2) Entitățile de gestiune independente sunt persoane juridice cu scop lucrativ, ce funcționează potrivit reglementărilor legale privind societățile și al căror obiect de activitate unic sau principal ori unul dintre obiectele de activitate principale îl reprezintă gestionarea drepturilor de autor sau drepturilor conexe.

(3) Entitățile de gestiune independente nu pot fi deținute sau controlate, direct sau indirect, total sau parțial, de autori sau titularii de drepturi și nu li se transferă sau nu li se transmit drepturi de autor și drepturi conexe ori utilizarea acestora.

(4) Entitățile de gestiune independente au obligația ca în termen de 15 zile de la înființare să informeze Oficiul Român pentru Drepturile de Autor asupra acestui lucru, în vederea luării în evidență.

(5) Producătorii de opere audiovizuale, producătorii de înregistrări sonore și audiovizuale, organismele de radiodifuziune și televiziune, editorii, managerii sau impresarii nu pot funcționa sau acționa ca entități de gestiune independente.

(6) Entitățile de gestiune independente pot încheia contracte de reprezentare cu autorii sau titularii de drepturi de autor sau drepturi conexe, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(7) Entitățile de gestiune independente sunt autorizate să reprezinte autorii sau titularii de drepturi în relația cu organismele de gestiune colectivă, pe baza contractelor prevăzute la alin.

(6) și în limitele impuse de prezenta lege.

(8) Entitățile de gestiune independente au următoarele obligații:

- a) să colecteze sumele datorate de utilizatori și să le plătească autorilor sau titularilor de drepturi, potrivit prevederilor contractuale;
 - b) să furnizeze informații autorilor sau titularilor cu privire la gestionarea drepturilor acestora;
 - c) să furnizeze informații organismelor de gestiune colectivă și altor entități de gestiune colectivă, la solicitarea acestora, cu privire la repertoriul gestionat;
 - d) să acorde licențe pentru utilizarea drepturilor online asupra operelor muzicale, în limita repertoriului gestionat;
 - e) să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o dare de seamă anuală în formatul stabilit prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor;
 - f) să întocmească un raport anual privind numărul, modalitatea și termenul de soluționare a plângerilor, pe care îl publică pe pagina proprie de internet;
 - g) să asigure autorilor sau titularilor de drepturi și autorităților cu atribuții de control și supraveghere accesul la informațiile privind orice aspect al activității de colectare a sumelor datorate de utilizatori și de plată a acestora către autori sau titularii de drepturi;
 - h) să acorde asistență de specialitate autorilor sau titularilor de drepturi și să îi reprezinte în cadrul procedurilor legale, în limita obiectului de activitate, la cererea acestora.
- (9) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor verifică îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (8).

Secțiunea a II-a Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe
Articolul 150

- (1) Organismele de gestiune colectivă sunt, în sensul prezentei legi, persoane juridice constituite prin liberă asociere, având drept obiect de activitate, unic sau principal, gestiunea drepturilor de autor sau drepturilor conexe dreptului de autor, categoriilor de drepturi, tipurilor de opere sau de alte obiecte protejate, care le este încredințată de către mai mulți autori sau titulari de drepturi de autor, în beneficiul colectiv al acestora.
- (2) Organismele de gestiune colectivă nu pot avea ca obiect de activitate utilizarea repertoriului protejat pentru care au primit un mandat de gestiune colectivă, în exercitarea mandatului, în condițiile prezentei legi; organismelor de gestiune colectivă nu li se transferă sau nu li se transmit drepturi de autor și drepturi conexe ori utilizarea acestora.
- (3) În sensul alin. (1), gestiunea colectivă a drepturilor, categoriilor de drepturi, tipurilor de opere sau de alte obiecte protejate include acordarea de licențe, monitorizarea utilizării drepturilor sau tipurilor de opere gestionate, asigurarea respectării acestor drepturi, colectarea, repartizarea și plata sumelor convenite autorilor sau titularilor de drepturi de autor sau de drepturi conexe, provenite din remunerațiile plătite pentru exploatarea drepturilor gestionate sau din investirea veniturilor obținute din drepturi.

Articolul 151

- (1) Organismele de gestiune colectivă prevăzute în prezentul capitol se constituie în condițiile legii, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, și funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial și potrivit prevederilor prezentei legi.
- (2) Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice ori juridice, și acționează în limitele mandatului încredințat și pe baza statutului adoptat după procedura prevăzută de lege.
- (3) Organismele de gestiune colectivă pot fi create în mod separat pentru gestionarea de categorii distincte de drepturi, corespunzând unor domenii diferite de creație, precum și pentru gestionarea de drepturi aparținând unor categorii distincte de titulari.

Articolul 152

Organismele de gestiune colectivă au obligația să comunice publicului, prin mijloace de informare în masă, următoarele date:

- a) categoriile de titulari de drepturi pe care îi reprezintă;
- b) drepturile patrimoniale pe care le gestionează;

- c) categoriile de utilizatori și categoriile de persoane fizice și juridice care au obligații de plată a remunerațiilor compensatorii pentru copia privată către titularii de drepturi;
- d) actele normative în temeiul cărora funcționează și colectează remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi;
- e) modalitățile de colectare și persoanele responsabile de această activitate, pe plan local și central;
- f) programul de lucru.

Articolul 153

(1) Avizul prevăzut la art. 151 alin. (1) se acordă organismelor de gestiune colectivă cu sediul în România, care:

- a) urmează să se constituie sau funcționează potrivit reglementărilor legale la data intrării în vigoare a prezentei legi;
- b) depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor repertoriul de opere, interpretări și execuții artistice, fonograme și videograme, aparținând propriilor membri și pe care îl gestionează, precum și contractele încheiate, pentru gestionarea de drepturi similare, cu organisme străine;
- c) au adoptat un statut care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege;
- d) au capacitate economică de gestionare colectivă și dispun de mijloacele umane și materiale necesare gestionării repertoriului pe întregul teritoriu al țării;
- e) permit, potrivit procedurilor exprese din propriul statut, accesul oricăror titulari ai drepturilor de autor sau drepturi conexe din domeniul pentru care se înființează și care doresc să le încredințeze un mandat.

(2) Repertoriul menționat la alin. (1) lit. b) se depune în regim de bază de date, protejat potrivit legii, în format scris și electronic, stabilit prin decizie a directorului general, și conține cel puțin numele autorului, numele titularului de drepturi, titlul operei, elementele de identificare a artiștilor interpreți și executanți, a fonogramelor sau videogramelor.

(3) Avizul de constituire și funcționare pentru organismul de gestiune colectivă se acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismului de gestiune colectivă.

Articolul 154

(1) Toți membrii organismului de gestiune colectivă au dreptul de a participa și dreptul de a vota în cadrul adunării generale a membrilor.

(2) Convocarea adunării generale se face cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării, prin publicarea informațiilor privind data, locul și ordinea de zi, atât pe pagina de internet, cât și prin orice alt mijloc de comunicare în masă, inclusiv electronic.

(3) În cazul în care la data stabilită pentru adunarea generală nu se întrunește cvorumul statutar, adunarea generală se va reconvoaca în termen de cel mult 15 zile. Hotărârile adunării generale reconvoacate se vor lua cu majoritatea simplă a membrilor care și-au exprimat votul.

(4) Adunarea generală decide cel puțin în privința următoarelor aspecte:

- a) politica generală de repartizare a sumelor datorate autorilor sau titularilor de drepturi;
- b) politica generală privind utilizarea sumelor care nu pot fi repartizate;
- c) politica generală de investiții, în ceea ce privește veniturile provenite din drepturi și orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi;
- d) politica generală privind reținerile din veniturile provenite din drepturi și din orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi;
- e) politica de gestiune a riscurilor;
- f) aprobarea oricărei achiziții, vânzări sau ipotecări a unor bunuri imobile;
- g) aprobarea fuziunilor și a alianțelor, a înființării de filiale, a achizițiilor de alte entități ori de părți sociale sau drepturi în alte entități;

- h) aprobarea propunerilor de contractare de împrumuturi, de acordare de împrumuturi sau de constituire de garanții pentru împrumuturi;
- i) aprobarea dării de seamă anuale;
- j) aprobarea salariilor sau plăților convenite directorului general, membrilor consiliului director și membrilor comisiilor interne.

(5) Adunarea generală poate delega organului care exercită funcția de supraveghere, prin hotărâre, competențele prevăzute la alin. (4) lit. e)-h).

Articolul 155

(1) Organismul de gestiune colectivă are obligația de a asigura posibilitatea participării și exprimării votului pentru toți membrii săi în cadrul adunării generale.

(2) Fiecare membru al organismului de gestiune colectivă are dreptul de a desemna, printr-o împuternicire, o altă persoană sau entitate, pentru a participa și vota în numele său, în cadrul adunării generale, cu condiția ca această desemnare să nu conducă la un conflict de interese.

(3) Condițiile de participare și instrucțiunile de exercitare a votului sunt prevăzute expres în împuternicire, aceasta fiind valabilă pentru o singură adunare generală.

(4) În cadrul adunării generale, reprezentantul se bucură de aceleași drepturi pe care le-ar avea membrul care l-a desemnat.

Articolul 156

(1) Darea de seamă anuală se întocmește în maximum 8 luni de la sfârșitul exercițiului financiar din anul precedent.

(2) Darea de seamă anuală se publică pe pagina proprie de internet a organismului de gestiune colectivă, unde rămâne la dispoziția publicului minimum 5 ani, și conține cel puțin următoarele informații:

- a) bilanțul contabil, contul de venituri și cheltuieli și o situație a fluxurilor de trezorerie;
- b) un raport al activităților din exercițiul financiar;
- c) informații privind refuzurile de acordare a licențelor, conform dispozițiilor art. 162 lit. b);
- d) lista organelor de conducere centrale și locale, componența comisiilor interne și lista reprezentanților locali;
- e) informații privind valoarea totală a sumelor plătite directorului general, membrilor consiliului director, precum și ale membrilor comisiilor interne, precum și alte beneficii acordate acestora;
- f) informațiile privind remunerațiile colectate, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări;
- g) informații financiare privind comisionul reținut autorilor sau titularilor de drepturi pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de colectarea, repartizarea și plata remunerațiilor, care să conțină cel puțin date cu privire la costurile reale, defalcate pe categorii de drepturi gestionate, și acolo unde costurile sunt indirecte și nu pot fi atribuite uneia sau mai multor categorii de drepturi, justificări cu privire la acestea, inclusiv veniturile provenite din investirea, plasamentele și depozitele bancare ale comisionului;
- h) informații financiare privind suma totală repartizată și suma totală plătită autorilor sau titularilor de drepturi, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizare, inclusiv datele la care au fost efectuate plățile, cu defalcarea acestora pe perioade de colectare/repartiție;
- i) informații financiare privind suma totală colectată și nerepartizată, precum și cu privire la suma totală repartizată și neplătită titularilor de drepturi, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizare, cu indicarea perioadelor în care au fost colectate aceste sume, a motivelor întârzierilor și a modului de evidențiere a sumelor;
- j) informații financiare privind sumele ce nu pot fi repartizate, precum și modul utilizării acestora;

k) informații financiare privind sumele primite de la alte organisme de gestiune colectivă cu care se află în raporturi juridice prevăzute de prezenta lege, precum și comisioanele de gestiune și alte rețineri din aceste sume, defalcate pe categorii de drepturi, pe tipuri de utilizări și pe organisme de gestiune colectivă;

l) informații financiare privind sumele colectate, repartizate și plătite altor organisme de gestiune colectivă cu care se află în raporturi juridice prevăzute de prezenta lege, precum și comisioanele de gestiune și alte rețineri din aceste sume, defalcate pe categorii de drepturi, pe tipuri de utilizări și pe organisme de gestiune colectivă, cu indicarea perioadei de colectare/repartiție;

m) informații financiare privind sumele colectate, repartizate și plătite în mod direct autorilor sau titularilor de drepturi, defalcate pe categorii de drepturi, pe tipuri de utilizări, cu indicarea perioadei de colectare/repartiție;

n) un raport special, dacă este cazul, cu privire la sumele reținute în scopul prestării de servicii sociale, culturale și educaționale, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări, precum și modalitatea de utilizare a acestora.

(3) Sumele prevăzute la alin. (2) referitoare la comision și alte rețineri se prezintă atât ca valoare, cât și ca procent, comparativ cu remunerațiile colectate în exercițiul financiar în cauză, defalcate pe categorii de drepturi.

(4) Informațiile contabile și financiare prezentate în darea de seamă se verifică de organul care îndeplinește funcția de supraveghere, cu cel puțin 30 de zile înaintea desfășurării adunării generale anuale, iar raportul întocmit, inclusiv rezervele exprimate în acesta, se reproduc integral în darea de seamă.

Articolul 157

(1) Statutul organismului de gestiune colectivă cuprinde cel puțin dispoziții cu privire la:

a) condițiile de aderare și cazurile de refuz privind acordarea calității de membru;

b) condițiile în care se realizează gestionarea drepturilor autorilor sau titularilor drepturilor de autor, pe baza principiului egalității de tratament;

c) modalitatea de revocare a mandatului de gestiune, de retragere a oricăror drepturi, categorii de drepturi, tipuri de opere sau de alte obiecte protejate, precum și data intrării în vigoare a revocării sau a retragerii;

d) drepturile și obligațiile membrilor în raporturile cu organismul de gestiune colectivă;

e) modalitatea de stabilire și de achitare a taxei de aderare și a cotizațiilor, în cazul în care acestea sunt prevăzute în sarcina membrilor;

f) modalitatea de stabilire a sumelor ce urmează a fi repartizate membrilor și regulile aplicabile repartizării remunerațiilor colectate, proporțional cu utilizarea reală a repertoriului autorului sau titularului de drepturi, precum și cele aplicabile drepturilor colectate pentru care nu se poate stabili utilizarea reală;

g) nivelul minim de la care se poate face plata în cazul în care sumele repartizate sunt mai mici decât costurile gestiunii;

h) reguli privind regimul sumelor care nu au putut fi repartizate sau care nu au fost revendicate;

i) reguli privind modalitatea de stabilire a metodologiilor ce urmează a fi negociate cu utilizatorii, inclusiv reprezentarea în cadrul negocierilor;

j) modalitățile de stabilire a comisionului datorat de autori sau titularii de drepturi, pentru acoperirea cheltuielilor necesare funcționării;

k) modalitățile de verificare a gestiunii economice și financiare de către membri;

l) regulile generale privind utilizarea veniturilor provenite din drepturi și a veniturilor derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi;

m) prevederi referitoare la exercitarea funcției de supraveghere;

n) prevederi referitoare la numirea și eliberarea din funcție a organelor de conducere.

(2) Orice propunere de modificare a statutului se supune avizării Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu două luni înainte de adunarea generală a organismului de gestiune colectivă în cadrul căreia modificarea urmează să fie supusă aprobării.

(3) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor eliberează avizul prevăzut la alin. (2) în termen de 10 zile lucrătoare de la solicitare. În cazul în care avizul este negativ, acesta trebuie motivat.

(4) În termen de 10 zile de la data desfășurării adunării generale în cadrul căreia modificarea a fost aprobată, organismul de gestiune colectivă are obligația de a depune modificarea statutului, avizul și hotărârea adunării generale la instanța judecătorească, în vederea înregistrării modificării.

(5) Hotărârile judecătorești definitive privind înregistrarea modificărilor la statut se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în termen de 5 zile de la data comunicării.

(6) Orice modificare a statutului efectuată și înregistrată la instanța judecătorească fără avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor este nulă de drept.

Articolul 158

(1) Mandatul de gestiune colectivă este acordat direct, prin contract scris, de către autor sau titularul de drepturi de autor sau drepturi conexe.

(2) Exercițarea gestiunii colective încredințate prin contractul de mandat nu poate restrânge în niciun fel drepturile patrimoniale ale autorului sau titularului de drepturi.

(3) Poate fi membru al unui organism de gestiune colectivă autorul, titularul de drepturi de autor, o entitate de gestiune independentă sau alte organisme de gestiune colectivă și asociații de autori sau titulari de drepturi, care îndeplinesc condițiile de aderare prevăzute în statut.

(4) Organismul respectiv este obligat să accepte gestionarea acestor drepturi pe baza gestiunii colective în limita obiectului său de activitate.

(5) Organismul de gestiune colectivă poate refuza acordarea calității de membru în cazul în care titularul:

a) nu face dovada drepturilor pretinse;

b) nu depune repertoriul de opere, interpretări și execuții artistice, fonograme, videograme și alte obiecte protejate;

c) nu indică ce drepturi patrimoniale, tipuri de opere sau alte obiecte protejate alege să îi fie gestionate de organismul de gestiune colectivă;

d) este membru al altui organism de gestiune colectivă pentru aceleași drepturi asupra acelorași opere, interpretări și execuții artistice, fonograme, videograme și alte obiecte protejate pentru care solicită gestionarea;

e) a pierdut anterior calitatea de membru al organismului de gestiune colectivă prin excludere;

f) a fost condamnat, printr-o decizie rămasă definitivă, la pedeapsa cu amendă penală sau cu închisoarea, pentru infracțiuni prevăzute de legislația din domeniul proprietății intelectuale.

(6) În cazul în care situația prevăzută la alin. (5) lit. f) intervine ulterior aderării, organismul de gestiune colectivă poate hotărî asupra menținerii sau încetării calității de membru.

(7) Statutul organismelor de gestiune colectivă poate cuprinde și alte motive de refuz al acordării calității de membru, cu condiția ca acestea să fie obiective, transparente și nediscriminatorii. Refuzul acordării calității de membru se motivează în scris.

(8) Calitatea de membru al unui organism de gestiune colectivă nu se moștenește.

Articolul 159

(1) În cazul gestiunii colective obligatorii, dacă un autor sau un titular de drepturi de autor nu este asociat la niciun organism de gestiune colectivă, competența revine organismului din domeniu cu cel mai mare număr de membri, desemnat ca atare de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, prin decizia directorului general.

(2) În cazul în care sumele datorate autorilor sau titularilor de drepturi nu pot fi repartizate, deoarece nu au putut fi identificați sau localizați, iar excepția de la acest termen nu se aplică, aceste sume se înscriu separat în conturile organismului de gestiune colectivă.

(3) Revendicarea sumelor prevăzute la alin. (2) de către autori sau titularii de drepturi se poate face în termen de 3 ani de la data notificării.

(4) Notificarea sumelor nerepartizate sau nerevendicate se face în scris și electronic, inclusiv pe pagina proprie de internet a organismului de gestiune colectivă, în termen de 3 luni de la încheierea exercițiului financiar în care au fost colectate, și va conține următoarele informații, dacă sunt cunoscute:

a) titlul operei sau al obiectului protejat;

b) elementele de identificare a artiștilor interpreți și executanți, a fonogramelor sau a videogramelor;

c) numele editorului sau al producătorului respectiv;

d) orice alte informații care ar putea facilita identificarea titularului de drepturi.

(5) Pentru identificarea și localizarea autorilor sau titularilor de drepturi, în termen de 3 luni de la data efectuării repartiției, organismul de gestiune colectivă pune informații privind operele și alte obiecte protejate la dispoziția:

a) membrilor pe care îi reprezintă sau a entităților care reprezintă titulari de drepturi;

b) organismelor de gestiune colectivă din domeniul respectiv, precum și celor cu care a încheiat acorduri de reprezentare, după caz;

c) publicului, pe pagina proprie de internet.

(6) Pentru identificarea și localizarea autorilor sau titularilor de drepturi, organismul de gestiune colectivă are obligația să verifice toate evidențele la care are acces.

Articolul 160

(1) Drepturile, obligațiile, responsabilitățile și incompatibilitățile directorului general, ale membrilor consiliului director și ale membrilor celorlalte comisii care funcționează în cadrul organismului de gestiune colectivă se stabilesc prin statut. Directorul general este membru al consiliului director și prezidează ședințele acestuia.

(2) Membrii organismului de gestiune colectivă nu au dreptul la remunerații pentru funcțiile deținute, altele decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Directorul general și membrii consiliului director au obligația să completeze și să prezinte adunării generale o declarație individuală anuală, cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal, care să conțină următoarele informații:

a) orice interese avute în organismul de gestiune colectivă;

b) orice sumă primită de la organismul de gestiune colectivă pe durata exercițiului financiar anterior, inclusiv sub formă de salarii, plăți compensatorii sau alte beneficii de natură pecuniară și nepecuniară;

c) orice sumă primită din partea organismului de gestiune colectivă pe durata exercițiului financiar anterior, în calitate de autor sau titular de drepturi;

d) orice conflict existent sau potențial între interesele personale și cele ale organismului de gestiune colectivă sau dintre obligațiile față de organismul de gestiune colectivă și îndatoririle față de altă persoană fizică sau juridică.

(4) Directorul general nu poate deține alte funcții, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

a) în cadrul altui organism de gestiune colectivă;

b) în cadrul unei entități de gestiune independentă;

c) în calitate de membru al unui grup de interes economic cu activitate în domeniul de gestiune al organismului de gestiune.

(5) Declarația prevăzută la alin. (3) se depune la adunarea generală și se înscrie într-un registru special.

(6) Formatul declarației prevăzute la alin. (3) se stabilește prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Articolul 161

(1) În scopul supravegherii și monitorizării permanente a activității desfășurate de organismul de gestiune colectivă, de directorul general și de consiliul director, la nivelul fiecărui organism de gestiune colectivă funcționează un organ cu funcție de supraveghere, format dintr-un număr impar de membri.

(2) În cadrul organului de supraveghere, reprezentarea diverselor categorii de membri ai organismului de gestiune colectivă trebuie să fie echitabilă și echilibrată.

(3) Fiecare membru al organului de supraveghere are obligația completării declarației prevăzute la art. 160 alin. (3), în termen de 10 zile de la numire.

(4) Organul de supraveghere se întrunește periodic și are cel puțin următoarele atribuții:

a) exercitarea atribuțiilor ce i-au fost delegate de adunarea generală, conform art. 154 alin. (5);

b) monitorizarea activității și a îndeplinirii obligațiilor de către directorul general și consiliul director, inclusiv punerea în aplicare a hotărârilor adunării generale, în special a politicilor prevăzute la art. 154 alin. (4) lit. d);

c) orice alte atribuții prevăzute prin statut.

(5) Organul de supraveghere întocmește un raport anual asupra activității sale, îl prezintă adunării generale și îl comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Secțiunea a III-a Funcționarea organismelor de gestiune colectivă

Articolul 162

Organismele de gestiune colectivă au următoarele drepturi și obligații:

a) să acționeze în interesul membrilor pe care îi reprezintă și să nu impună acestora obligații care nu sunt necesare în mod obiectiv pentru protecția drepturilor și a intereselor lor sau pentru gestionarea eficientă a drepturilor acestora;

b) să acorde autorizații neexclusive utilizatorilor, la cererea acestora, efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații. Organismele de gestiune colectivă răspund în termen de maximum 10 zile la cererea acestora, indicând orice alte informații necesare acordării licenței. În cazul în care organismul de gestiune colectivă nu intenționează să acorde licența neexclusivă pentru un anumit serviciu, va motiva refuzul în scris;

c) să elaboreze metodologii pentru domeniile de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul în care modul de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către autorii sau titularii de drepturi;

d) să încheie, în numele membrilor care le-au acordat mandat sau pe baza convențiilor încheiate cu organisme similare din străinătate, contracte generale cu organizatorii de spectacole, cu utilizatorii care desfășoară activități de comunicare publică, cu organismele de radiodifuziune ori de televiziune sau cu distribuitorii de servicii de programe prin cablu, având ca obiect autorizarea de utilizare a repertoriului protejat;

e) să colecteze sumele datorate de utilizatori și să depună toate diligențele necesare pentru repartizarea și plata acestora, în cel mai scurt timp, către membrii săi sau către alte organisme de gestiune colectivă, inclusiv în temeiul acordurilor de reprezentare, potrivit prevederilor din statut;

f) să ceară utilizatorilor sau intermediarilor acestora să furnizeze, în format scris și electronic, în termen de 10 zile de la solicitare, informațiile și documentele solicitate pentru determinarea cuantumului remunerațiilor, precum și informații privind operele utilizate, ștampilate și semnate de reprezentantul legal;

- g) să asigure tratament egal membrilor, inclusiv autorilor sau titularilor de drepturi ale căror drepturi le gestionează în temeiul unui acord de reprezentare, în privința comisionului de gestiune și a regulilor privind colectarea, repartizarea și plata remunerațiilor;
- h) să actualizeze în permanență bazele de date conținând lista de membri și repertoriile acestora;
- i) să asigure accesul propriilor membri, fără discriminare, la informațiile privind orice aspect al activității de colectare a sumelor datorate de utilizatori și de repartizare a acestora;
- j) să îndeplinească orice altă activitate, conform mandatului special primit de la membrii săi, în limita obiectului de activitate;
- k) să asigure autorităților cu atribuții de control și supraveghere accesul la informațiile privind activitatea de colectare și repartizare a remunerațiilor;
- l) să asigure transparența activității de gestiune colectivă în raporturile cu membrii săi, autoritățile publice și utilizatorii;
- m) să asigure corespondența cu membrii, utilizatorii și cu organismele de gestiune colectivă cu care are încheiate acorduri de reprezentare, prin orice mijloace, inclusiv electronice;
- n) să protejeze interesele membrilor, în ceea ce privește gestionarea drepturilor cuvenite, ca urmare a utilizării repertoriului acestora, în afara teritoriului României, prin încheierea de acorduri de reprezentare, în formă scrisă, cu organismele similare din străinătate;
- o) să acorde asistență de specialitate membrilor săi și să îi reprezinte în cadrul procedurilor legale, în limita obiectului de activitate;
- p) să prezinte în sistemul informatic pe care îl dețin date și informații actuale, corecte și complete în vederea organizării evidenței și a simplificării plății remunerațiilor provenind din dreptul de autor și drepturile conexe de către utilizatori, precum și a repartiției remunerațiilor colectate. Informațiile existente în sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă sunt stabilite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor;
- q) să răspundă în scris, în cel mai scurt timp posibil, plângerilor, în special în ceea ce privește gestionarea drepturilor, revocarea mandatului sau retragerea drepturilor, condițiile de aderare, colectarea sumelor datorate autorilor sau titularilor de drepturi, reținerile și repartizarea acestora;
- r) să păstreze separat în conturile sale veniturile provenite din drepturi sau derivate din investirea acestor drepturi, precum și orice active proprii pe care le-ar putea deține acesta și orice venituri care provin din aceste active, din comisioanele de gestiune sau din alte activități;
- s) să încheie contracte sau acorduri de reprezentare, prin care mandatează un alt organism de gestiune colectivă să gestioneze drepturile pe care le reprezintă.

Articolul 163

(1) În vederea inițierii procedurilor de negociere a metodologiilor, organismele de gestiune colectivă, utilizatorii sau structurile asociative ale utilizatorilor prevăzuți la alin. (3) lit. b) și c) trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere, însoțită de lista părților propuse pentru negociere și elementele de identificare ale acestora, metodologiile propuse a fi negociate, precum și dovada notificării acestora în vederea negocierii. Nedepunerea listei sau depunerea unei liste incomplete, precum și lipsa dovezii notificării atrag respingerea cererii de inițiere a procedurilor de negociere.

(2) Metodologiile se negociază în cadrul unei comisii constituite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 15 zile de la primirea cererii de inițiere a procedurilor de negociere. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala entității solicitante.

(3) Comisia de negociere a metodologiilor este constituită din:

- a) câte un reprezentant al fiecărui organism de gestiune colectivă, care funcționează pentru câte un domeniu de creație și pentru o categorie de drepturi;
- b) câte un reprezentant al structurilor asociative reprezentative ale utilizatorilor, la nivel național, și câte un reprezentant al primilor 3 utilizatori majori, stabiliți pe baza cifrei de afaceri, cu condiția ca acestea să fie declarate la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, pe propria răspundere. Instituțiile publice, inclusiv societățile publice de radiodifuziune și de televiziune, care fac parte din comisia de negociere, sunt exceptate de la declararea cifrei de afaceri;
- c) câte un reprezentant al structurilor asociative reprezentative ale utilizatorilor la nivel local sau, în lipsa acestora, a reprezentanților a 2 utilizatori locali notificați de organismele de gestiune colectivă și care depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor acordul de participare în respectiva comisie.

(4) În funcție de propunerea primită în vederea emiterii deciziei de constituire a comisiei de negociere, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate convoca și desemna în comisia de negociere orice entitate care are un interes legitim.

(5) Decizia de desemnare a comisiei de negociere se comunică părților prin scrisoare recomandată, împreună cu propunerea de metodologii depusă de entitatea solicitantă.

Articolul 164

(1) Metodologia se negociază de către organismele de gestiune colectivă cu reprezentanții prevăzuți la art. 163 alin. (3) lit. b) și c), ținându-se seama de următoarele criterii principale:

- a) categoria titularilor de drepturi, tipurile de opere și alte obiecte protejate și domeniul pentru care se poartă negocierea;
- b) categoria de utilizatori pe care îi reprezintă la negocieri structurile asociative sau ceilalți utilizatori desemnați să negocieze;
- c) repertoriul gestionat de organismul de gestiune colectivă, pentru membrii proprii, precum și pentru membrii altor organisme străine similare, în baza contractelor de reciprocitate;
- d) proporția utilizării repertoriului gestionat de un organism de gestiune colectivă;
- e) proporția utilizărilor pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plată prin contracte directe cu titularii de drepturi;
- f) veniturile obținute de utilizatori din activitatea care utilizează repertoriul pentru a cărui utilizare se negociază metodologiile;
- g) practica europeană privind rezultatele negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă.

(2) Organismele de gestiune colectivă pot solicita în negocieri, de la aceeași categorie de utilizatori, fie remunerații forfetare, fie remunerații procentuale stabilite ca parte procentuală din veniturile obținute de fiecare utilizator prin activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul sau, în lipsa veniturilor, din cheltuielile ocazionate de utilizare. Pentru activitatea de radiodifuzare, organismele de gestiune colectivă pot solicita numai remunerații procentuale, diferențiate prin directă proporționalitate cu ponderea utilizării de către fiecare utilizator - organism de televiziune sau de radiodifuziune a repertoriului gestionat colectiv în această activitate.

(3) Remunerațiile prevăzute la alin. (2) trebuie să fie rezonabile în raport cu valoarea economică și ponderea utilizării drepturilor în cauză, ținând seama de caracteristicile și de sfera de utilizare a operelor și a altor obiecte protejate, precum și de valoarea economică a serviciului prestat de organismul de gestiune colectivă. Organismele de gestiune colectivă și utilizatorii motivează modul de stabilire a acestor remunerații.

(4) Remunerațiile forfetare sau procentuale prevăzute la alin. (2) pot fi solicitate numai dacă și în măsura în care sunt utilizate opere pentru care drepturile de autor sau drepturile conexe protejate se află în termenele de protecție prevăzute de lege.

(5) În cazul în care gestiunea colectivă este obligatorie conform prevederilor art. 145, metodologiile se negociază fără a se ține seama de criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c) și e), repertoriile fiind considerate repertorii extinse.

Articolul 165

(1) În cazul în care părțile nu pot stabili metodologii prin negociere, acestea pot recurge la mediere.

(2) Negocierea metodologiilor se desfășoară conform programului stabilit între cele două părți, pe o durată de maximum 60 de zile de la data constituirii comisiei.

(3) Înțelegerea părților cu privire la metodologiile negociate se consemnează într-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Protocolul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala entității care a inițiat procedura de negociere, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 10 zile de la data depunerii.

(4) Pot face obiectul unei medieri litigiile care privesc un organism de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale, cum ar fi:

a) litigii cu un furnizor de servicii muzicale online existent sau potențial referitoare la dispozițiile art. 173 alin. (4), art. 174, art. 175 alin. (1) lit. a)-c) și e) și alin. (3);

b) litigii cu unul sau mai mulți titulari de drepturi referitoare la dispozițiile art. 173 alin. (4) și art. 174-178;

c) litigii cu un alt organism de gestiune colectivă referitoare la dispozițiile art. 174-177.

(5) În termen de 30 de zile de la finalizarea procedurii de mediere, părțile au obligația notificării Oficiului Român pentru Drepturile de Autor asupra rezultatului obținut, cu respectarea regulilor aplicabile notificării actelor juridice.

(6) În cazul în care părțile nu au convenit asupra metodologiei prin negociere sau mediere, pot să se adreseze, în termen de 15 zile de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (2) sau (5), instanței judecătorești.

(7) Hotărârea definitivă cu privire la metodologii se comunică părților, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general emisă în termen de 5 zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate.

(8) Metodologiile negociate sau stabilite conform prevederilor alin. (2)-(6) nu sunt opozabile utilizatorilor care la data declanșării procedurii de negociere a metodologiilor se află în curs de negociere directă a unui contract de licență sau au încheiat deja aceste negocieri cu organismele de gestiune colectivă.

(9) Metodologiile stabilite conform prevederilor alin. (3) sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și tuturor importatorilor și fabricanților de suporturi și aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, conform art. 114.

(10) Sunt interzise clauzele oricărui contract-licență neexclusivă și ale oricărei metodologii publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, care încalcă regulile de concurență prevăzute de articolele 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în special cele care:

a) stabilesc și impun utilizatorilor remunerații inechitabile sau orice alte condiții de tranzacționare a licențelor neexclusive inechitabile;

b) aplică, în raporturile cu utilizatorii, remunerații inegale sau alte condiții inegale la prestații echivalente, creând astfel acestora un dezavantaj concurențial;

c) condiționează încheierea contractelor-licență neexclusivă de acceptarea de către utilizatori a unor prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu dispozițiile legale, nu au legătură cu obiectul acestor contracte.

Articolul 166

(1) Organismele de gestiune colectivă, utilizatorii sau structurile asociative ale utilizatorilor prevăzuți la art. 163 alin. (3) lit. b) și c) pot formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a tarifelor și metodologiilor numai după 3 ani de la data publicării lor în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul negocierilor prevăzute la art. 114 alin. (4), oricare dintre părți poate formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a metodologiilor numai după 3 ani de la data publicării acestora în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Până la publicarea noilor metodologii, rămân valabile vechile metodologii.

Articolul 167

Remunerațiile stabilite în sumă fixă se pot modifica anual, începând cu prima lună a anului următor celui în care s-au publicat metodologiile, de către organismele de gestiune colectivă, pe baza indicelui de inflație, stabilit la nivel național. Aceste modificări se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Modificările devin efective începând cu luna următoare publicării.

Articolul 168

(1) Colectarea sumelor datorate de utilizatori sau de alți plătitori se face de organismul de gestiune colectivă al cărui repertoriu se utilizează.

(2) În situația în care există mai multe organisme de gestiune colectivă pentru același domeniu de creație, organismele beneficiare stabilesc printr-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala acestora, următoarele:

a) criteriile repartizării între organisme a remunerației;

b) organismul de gestiune colectivă care urmează să fie numit dintre acestea, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, drept colector în domeniul respectiv;

c) modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colector.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), dacă organismele de gestiune colectivă beneficiare nu depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor desemnează dintre acestea colectorul în domeniul titularilor de drepturi în cauză, pe baza reprezentativității, prin decizie a directorului general.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), colectorul unic desemnat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor nu poate repartiza sumele colectate nici între organismele beneficiare, nici propriilor membri, decât după depunerea la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a unui protocol încheiat între organismele beneficiare prin care se stabilesc criteriile privind repartizarea sumelor colectate. Cheltuielile de colectare, în acest caz, se evidențiază distinct și trebuie să fie justificate prin documente privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune care este colector în domeniul titularilor de drepturi în cauză.

(5) La expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (3), oricare dintre organismele de gestiune colectivă poate recurge la mediere sau se poate adresa instanței judecătorești.

(6) Sumele colectate de organismul de gestiune colectivă, în calitate de colector unic, potrivit prevederilor art. 115 alin. (1), art. 138 alin. (2)^{^*} și ale alin. (1) și (3) ale prezentului articol, se evidențiază în conturi analitice distincte.

^*) Prin Decizia nr. 571/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 28 iunie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (2), devenit art. 138 alin. (2) prin renumerotare.

(7) Organismul de gestiune colectivă, care este colector unic, are obligația să elibereze autorizarea prin licența neexclusivă, în forma scrisă, în numele tuturor organismelor de gestiune colectivă beneficiare, și să asigure transparența activităților de colectare, precum și a costurilor aferente în raporturile cu organismele de gestiune colectivă beneficiare. Acestea au obligația de a sprijini activitatea de colectare.

(8) Prevederile art. 169 alin. (1) lit. c) se aplică în mod corespunzător și organismelor de gestiune colectivă care sunt colectori unici.

(9) Organismele de gestiune colectivă pot conveni printr-un protocol care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, desemnarea unui colector comun pe un domeniu de plătitori, privind remunerațiile cuvenite categoriilor de titulari de drepturi reprezentate de acestea. De asemenea, organismele de gestiune colectivă pot înființa, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, organisme comune de colectare pentru mai multe domenii, care să funcționeze potrivit prevederilor legale referitoare la federațiile de persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, precum și potrivit prevederilor exprese privind organizarea și funcționarea organismelor de gestiune colectivă din prezenta lege.

Articolul 169

(1) Gestiunea colectivă se exercită potrivit următoarelor reguli:

a) deciziile privind metodele și regulile de colectare a remunerațiilor și a altor sume de la utilizatori, cele de repartizare a acestora către autori sau titularii de drepturi, precum și cele privind aspecte importante ale gestiunii colective se iau de membri, în cadrul adunării generale, potrivit statutului;

b) remunerațiile încasate de organismele de gestiune colectivă nu sunt și nu pot fi asimilate veniturilor acestora;

c) sumele rezultate din plasamentele remunerațiilor nerevendicate și nerepartizate, aflate în depozite bancare sau obținute din alte operațiuni efectuate în limita obiectului de activitate, precum și cele obținute cu titlu de despăgubiri, ca urmare a încălcării dreptului de autor ori drepturilor conexe se cuvin și se repartizează titularilor de drepturi și nu pot constitui venituri ale organismului de gestiune colectivă;

d) sumele colectate de un organism de gestiune colectivă se repartizează și se plătesc membrilor săi, proporțional cu utilizarea repertoriului fiecăruia, în cel mai scurt termen posibil, dar nu mai târziu de 9 luni de la încheierea exercițiului financiar în care au fost colectate, cu excepția cazului în care aceste termene nu pot fi respectate din motive obiective, care țin în special de raportările din partea utilizatorilor, de identificarea drepturilor, a titularilor de drepturi sau de stabilirea corespondențelor dintre informațiile privitoare la opere și alte obiecte protejate, pe de o parte, și titularii de drepturi, pe de alta, sau în cazul în care membrii săi sunt împiedicați de motivele prevăzute mai sus să respecte acest termen;

e) nivelul minim de la care se poate face plata se prevede în statut;

f) dispoziția prevăzută la lit. e) se aplică inclusiv în relația dintre organismul de gestiune colectivă desemnat colector unic și organismele beneficiare;

g) în cazul contractelor de reprezentare, sumele colectate de un organism de gestiune colectivă se repartizează în cel mai scurt termen posibil, dar nu mai târziu de 9 luni de la încheierea exercițiului financiar în care au fost colectate remunerațiile, cu excepția cazului în care organismul de gestiune colectivă este împiedicat să respecte acest termen din motive obiective, care țin în special de raportările din partea utilizatorilor, de identificarea drepturilor sau a titularilor de drepturi;

h) comisionul de gestiune reprezintă procentul reținut autorilor sau titularilor de drepturi, din veniturile provenite din drepturi sau din orice venit derivat din investirea veniturilor provenite din drepturi, pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de colectarea, repartizarea și plata remunerațiilor. Comisionul datorat de membri și de titularii de drepturi care au o legătură directă cu organismul de gestiune colectivă se reține la momentul efectuării repartiției și nu poate depăși 15% din sumele repartizate individual;

i) comisionul reținut de organismul de gestiune colectivă care este colector unic, cumulat cu comisionul reținut propriilor membri de organisme de gestiune colectivă beneficiare, nu poate fi mai mare de 15% din sumele repartizate fiecăruia;

j) comisionul reținut de organismul de gestiune colectivă care este colector unic se reține din sumele repartizate fiecărui organism de gestiune colectivă beneficiar la momentul efectuării plății;

k) comisionul de gestiune se aplică pentru fiecare drept gestionat;

l) comisioanele sunt stabilite pe bază contractuală în cazul drepturilor gestionate pe bază de mandat special, precum și în cazul contractelor de reprezentare;

m) organismele de gestiune colectivă pot decide ca revocarea sau retragerea mandatului de gestiune colectivă a drepturilor, categoriilor de drepturi sau tipuri de opere și de alte obiecte protejate să intre în vigoare numai la sfârșitul exercițiului financiar.

(2) Organismele de gestiune colectivă păstrează separat în conturi:

a) sumele colectate, evidențiate în conturi analitice distincte pentru fiecare sursă de colectare;

b) orice venituri prevăzute în statut, inclusiv comisionul de gestiune, activele proprii, taxele de aderare, cotizațiile, donațiile, sponsorizările, dobânzile și dividendele rezultate din plasarea veniturilor, evidențiate în conturi analitice distincte;

c) sumele nerevendicate, evidențiate și păstrate, de către organismul reprezentativ, în conturi analitice distincte timp de 3 ani de la data notificării.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2) lit. c), sumele nerevendicate se utilizează conform prevederilor din statut.

(4) Organismele de gestiune colectivă nu au dreptul de a utiliza veniturile provenite din drepturi sau orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi în alte scopuri decât repartizarea către autori sau titularii de drepturi, cu excepția reținerii comisioanelor de gestiune și a serviciilor prevăzute la alin. (6).

(5) În cazul în care un organism de gestiune colectivă investește veniturile provenite din drepturi sau orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi, acest lucru trebuie să se realizeze în interesul comun al membrilor săi, în conformitate cu politica prevăzută la art. 154 alin. (4) lit. c) și e) și cu respectarea următoarelor reguli:

a) dacă există un potențial conflict de interese, organismul de gestiune colectivă se asigură că investiția se realizează exclusiv în interesul membrilor săi;

b) activele se investesc într-un mod care să asigure siguranța, calitatea, lichiditatea și profitabilitatea portofoliului în întregul său;

c) activele sunt diversificate în mod corespunzător, pentru a se evita dependența excesivă de un anumit activ și acumulările de riscuri la nivelul întregului portofoliu.

(6) În cazul în care, prin statut, se prevede posibilitatea ca un organism de gestiune colectivă să poată presta servicii sociale, culturale sau educaționale finanțate prin intermediul reținerilor din veniturile provenite din drepturi sau din orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi, aceste servicii se prestează pe baza unor criterii echitabile, în special în ceea ce privește accesul la aceste servicii și amploarea lor.

(7) Utilizatorii au obligația să furnizeze organismelor de gestiune colectivă în termenul și în formatul convenit sau prestabilit informațiile pertinente aflate la dispoziția lor cu privire la utilizarea drepturilor reprezentate de organismul de gestiune colectivă, care sunt necesare pentru colectarea veniturilor provenite din drepturi și pentru repartizarea și plata către autori

sau titularii de drepturi a sumelor datorate. Organismele de gestiune colectivă și utilizatorii țin seama, în măsura posibilului, de standardele facultative de la nivel de sector, cu privire la formatul în care trebuie puse la dispoziție aceste informații.

Articolul 170

(1) Orice membru are dreptul de a solicita, în nume personal sau prin reprezentant autorizat, informații detaliate și documente privind sumele ce i-au fost repartizate în ultimele 12 luni, proveniența, modul de calcul al drepturilor și reținerile aplicate, precum și verificarea concordanței acestor date cu prevederile regulamentului de repartizare.

(2) Organismele de gestiune colectivă au obligația să publice, pe pagina proprie de internet, cel puțin următoarele informații actualizate:

a) statutul;

b) lista membrilor, a organelor de conducere centrale și locale, componența comisiilor interne și lista responsabililor locali;

c) metodologiile în baza cărora colectează remunerațiile cuvenite membrilor, precum și deciziile prin care organismul de gestiune colectivă a fost desemnat colector;

d) denumirea collectorului unic, în cazul în care remunerațiile sunt colectate prin intermediul acestuia;

e) contractele standard de acordare a autorizațiilor neexclusive;

f) lista acordurilor de reprezentare încheiate cu alte organisme de gestiune colectivă, denumirea acestora, precum și lista contractelor de reprezentare încheiate cu organismele similare din străinătate;

g) modalitățile de colectare și repartizare a sumelor datorate autorilor sau titularilor de drepturi, precum și persoanele responsabile de această activitate, pe plan local și central;

h) procedurile de soluționare a plângerilor și situația litigiilor și a medierilor;

i) informații privind adunările generale desfășurate în ultimii 5 ani, cum ar fi: data și locul convocării, ordinea de zi și hotărârile adoptate, după caz;

j) darea de seamă anuală.

(3) Organismele de gestiune colectivă au obligația să pună la dispoziția organismelor de gestiune colectivă cu care au încheiate acorduri de reprezentare, prin orice mijloace, inclusiv electronice, cel puțin o dată pe an, la sfârșitul exercițiului financiar, și la cerere, ori de câte ori le este solicitat, cel puțin următoarele informații, pentru perioada la care se referă informațiile:

a) sumele repartizate, sumele plătite, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări pentru drepturile pe care le gestionează în temeiul unui acord de reprezentare, precum și orice sume repartizate și neplătite, pentru orice perioadă;

b) comisionul de gestiune reținut și orice alte rețineri stabilite prin acordul de reprezentare.

(4) Contractele de reprezentare încheiate de organismele similare din străinătate, prevăzute la alin. (2) lit. f), se încheie în formă scrisă, cu menționarea modului de realizare a schimbului de informații privind repertoriul părților, a drepturilor gestionate, a duratei și a modalităților de plată.

(5) Organismele de gestiune colectivă au obligația să pună la dispoziția autorilor sau titularilor de drepturi cărora le-au repartizat venituri provenite din drepturi sau în beneficiul cărora au efectuat plăți în perioada la care se referă informațiile, cel puțin o dată pe an, prin orice mijloace, inclusiv electronice, la sfârșitul exercițiului financiar, și la cerere, ori de câte ori le este solicitat, cel puțin următoarele informații:

a) orice date de contact pe care organismul de gestiune colectivă a fost autorizat de către autor sau titularul de drepturi să le utilizeze pentru identificarea și localizarea sa;

b) sumele repartizate membrului respectiv, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări;

c) cuantumul sumelor plătite de organismul de gestiune colectivă membrului respectiv, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări;

d) perioada în care au avut loc utilizările care corespund sumelor repartizate și plătite membrului respectiv, cu excepția cazurilor în care organismul de gestiune colectivă nu poate furniza aceste informații din rațiuni obiective, legate de raportările efectuate de către utilizatori;

e) comisionul de gestiune reținut, defalcat pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări;

f) orice rețineri în scopul prestării de servicii sociale, culturale sau educaționale;

g) orice remunerații sau venituri provenite din drepturi repartizate autorului sau titularului de drepturi și neplătite, pentru orice perioadă.

(6) Organismele de gestiune colectivă au obligația să pună la dispoziția titularilor de drepturi nemembri, dar care au o legătură directă cu organismul de gestiune, precum și a organismelor de gestiune colectivă cu care au încheiate acorduri de reprezentare, prin orice mijloace, inclusiv electronice, cel puțin o dată pe an, la sfârșitul exercițiului financiar, și la cerere, ori de câte ori îi este solicitat, cel puțin următoarele informații:

a) veniturile provenite din drepturi repartizate, sumele plătite de organismul de gestiune colectivă defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări pentru drepturile pe care le gestionează în temeiul unui acord de reprezentare, precum și orice venituri provenite din drepturi repartizate pentru orice perioadă, care sunt neachitate;

b) rețineri operate în contul comisioanelor de gestiune;

c) orice rețineri în scopul prestării de servicii sociale, culturale sau educaționale;

d) informații privind orice licențe acordate sau refuzate cu privire la opere și alte obiecte protejate care fac obiectul acordului de reprezentare;

e) hotărâri adoptate de adunarea generală a membrilor, în măsura în care aceste hotărâri sunt pertinente pentru gestiunea drepturilor în temeiul acordului de reprezentare.

(7) Într-un interval de 30 de zile înainte de adunarea generală, orice membru are dreptul să consulte, la sediul organismului de gestiune colectivă sau prin mijloace electronice, cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal, următoarele:

a) darea de seamă anuală;

b) rapoartele anuale întocmite de directorul general, consiliul director, comisia permanentă specială privind accesul la informații, comisiile interne și de organul de supraveghere;

c) textul și expunerile de motive ale fiecărui proiect de hotărâre ce urmează a fi supus aprobării adunării generale;

d) salariile individuale ale angajaților;

e) situația sumelor din conturile bancare, a plasamentelor și a dobânzilor obținute la închiderea ultimului exercițiu financiar;

f) situația privind categoriile de utilizatori, numărul notificărilor, numărul plătitorilor din fiecare categorie și suma globală colectată de la fiecare categorie;

g) situația litigiilor;

h) orice tranzacție sau eșalonare de plată a utilizatorilor aprobată de consiliul director;

i) declarațiile de incompatibilitate și venituri.

(8) Accesul la informațiile prevăzute la alin. (7) se face pe bază de cerere scrisă și cu limitarea accesului la datele personale ale angajaților organismului de gestiune colectivă.

(9) În cadrul unui organism de gestiune colectivă funcționează comisia permanentă specială privind accesul la informații, desemnată de adunarea generală, formată din 5 membri, care nu sunt angajați și nu fac parte din organele de conducere sau de supraveghere.

(10) Persoanele care consideră că li s-ar fi încălcat dreptul de acces la informațiile solicitate pot sesiza, în termen de 3 zile, comisia prevăzută la alin. (9). Comisia este obligată să răspundă, în termen de 7 zile, atât celui care a formulat sesizarea, cât și directorului general.

(11) Comisia prevăzută la alin. (9) întocmește un raport anual asupra activității sale, pe care îl înaintează adunării generale și Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

(12) Organismul de gestiune colectivă pune cel puțin următoarele informații, prin mijloace electronice și fără întârzieri nejustificate, la dispoziția oricărui organism de gestiune colectivă în numele căruia gestionează drepturi în temeiul unui acord de reprezentare sau a oricărui titular de drepturi ori a oricărui utilizator:

- a) operele sau alte obiecte protejate pe care le reprezintă, drepturile pe care le gestionează în mod direct sau prin acorduri de reprezentare și teritoriile acoperite;
- b) în cazul în care, din cauza domeniului activității desfășurate de organismul de gestiune colectivă, astfel de opere sau alte obiecte protejate nu pot fi stabilite, tipurile de opere sau alte obiecte protejate pe care le reprezintă, drepturile pe care le gestionează și teritoriile acoperite.

Articolul 171

Entitățile de gestiune independente au obligația să pună la dispoziția autorilor sau titularilor de drepturi cărora le gestionează drepturile, prin orice mijloace, inclusiv electronice, o dată pe an, la sfârșitul exercițiului financiar și, la cerere, ori de câte ori îi este solicitat, cel puțin următoarele informații:

- a) orice date de contact pe care entitatea a fost autorizată de către autor sau titularul de drepturi să le utilizeze pentru identificarea și localizarea acestuia;
- b) sumele repartizate autorului sau titularului de drepturi;
- c) cuantumul sumelor plătite de entitatea de gestiune independentă autorului sau titularului de drepturi, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări;
- d) perioada în care au avut loc utilizările care corespund sumelor repartizate și plătite autorului sau titularului de drepturi, cu excepția cazurilor în care entitatea de gestiune independentă nu poate furniza aceste informații din rațiuni obiective legate de raportările efectuate de către utilizatori;
- e) sumele reținute pentru activitatea de gestiune a drepturilor de autor sau drepturilor conexe;
- f) orice remunerații repartizate autorului sau titularului de drepturi și neplătite, pentru orice perioadă.

Articolul 172

(1) Organismele de gestiune colectivă au obligația să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 15 zile de la desfășurarea adunării generale:

- a) darea de seamă anuală;
- b) repertoriul actualizat;
- c) contractele de reprezentare cu organismele similare din străinătate.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în formatul stabilit prin decizie a directorului general al Oficiului.

Secțiunea a IV-a Acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale de către organismele de gestiune colectivă

Articolul 173

(1) În sensul prezentei legi, prin licență multiteritorială se înțelege o licență privind dreptul de reproducere și dreptul de comunicare publică, care include și dreptul de punere la dispoziția publicului, pe internet sau alte rețele de calculatoare, și care acoperă teritoriul mai multor state membre ale Uniunii Europene. Cele două drepturi pot fi gestionate separat.

(2) Drepturi online asupra operelor muzicale înseamnă oricare dintre drepturile prevăzute la alin. (1) și care sunt necesare pentru prestarea unui serviciu online.

(3) Prin operă muzicală licențiată multiteritorial pentru drepturile online se înțelege orice operă muzicală, inclusiv cele cuprinse în operele audiovizuale. Sunt exceptate de la prevederile prezentului titlu operele muzicale sub forma partiturilor.

(4) Prin furnizor de servicii muzicale online, denumit în continuare furnizor, se înțelege orice persoană fizică sau juridică, care este responsabilă de conținutul serviciului muzical online, prin intermediul căruia sunt reproduse în scopul comunicării publice opere muzicale. Furnizorii sunt obligați să raporteze cu exactitate utilizarea reală a acestor opere.

(5) Organismul de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) are capacitatea de a identifica cu exactitate, integral sau parțial, operele muzicale, teritoriile acoperite, drepturile și autorii sau titularii de drepturi corespunzători pentru fiecare operă muzicală sau fiecare parte a acesteia, pe care este autorizat să le gestioneze;
- b) are capacitate de prelucrare electronică a datelor necesare pentru administrarea licențelor, de identificare și monitorizare a utilizării repertoriului, de colectare, repartizare și plată a remunerațiilor datorate membrilor săi și de emitere a facturilor către utilizatori;
- c) utilizează coduri unice pentru identificarea autorilor sau titularilor de drepturi și a operelor muzicale, ținând cont de standardele și practicile din domeniu, elaborate pe plan internațional sau în cadrul Uniunii Europene;
- d) utilizează mijloace adecvate pentru a soluționa cu rapiditate și eficacitate neconcordanțele identificate între datele și informațiile deținute de acesta și alte organisme de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale.

Articolul 174

(1) La cererea furnizorilor, a altor organisme de gestiune colectivă sau a membrilor pe care îi reprezintă, organismul de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale furnizează, prin mijloace electronice, informații actualizate care să permită identificarea repertoriului muzical online pe care îl gestionează, inclusiv:

- a) operele muzicale gestionate;
- b) drepturile gestionate integral sau parțial;
- c) teritoriile acoperite.

(2) Organismul de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale adoptă măsuri pentru a proteja acuratețea și integritatea datelor deținute, pentru a controla reutilizarea acestora și pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial.

(3) Organismul de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale permite membrilor, altor organisme de gestiune colectivă și furnizorilor să solicite o rectificare a datelor prevăzute la alin. (1), atunci când aceștia consideră că datele sunt inexacte. În cazul în care aceste solicitări sunt justificate, organismul de gestiune colectivă corectează, în regim de urgență, datele sau informațiile deținute.

Articolul 175

(1) Cu privire la gestionarea drepturilor online asupra operelor muzicale licențiate multiteritorial, organismul de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale are următoarele obligații:

- a) să monitorizeze utilizarea operelor muzicale pe care le gestionează, integral sau parțial, de către furnizorii cărora le-a acordat o licență multiteritorială pentru drepturile respective;
- b) să asigure mijloacele electronice necesare furnizorilor, pentru raportarea utilizării reale a operelor muzicale licențiate multiteritorial pentru drepturile respective. Pentru schimbul electronic al acestor date, se utilizează cel puțin o metodă de raportare care ține cont de standardele sau practicile facultative din domeniu elaborate pe plan internațional sau în cadrul Uniunii Europene;
- c) după raportarea utilizării reale de către furnizori, să emită facturile și să le transmită acestora, în cel mai scurt timp, inclusiv prin mijloace electronice, utilizând cel puțin un format care ține cont de standardele sau de practicile facultative din domeniu elaborate pe plan internațional sau în cadrul Uniunii Europene;
- d) să repartizeze și să plătească, cu exactitate și fără întârzieri, remunerațiile datorate autorilor sau titularilor de drepturi ale căror opere muzicale au fost utilizate în temeiul acestor licențe, furnizând la fiecare plată informații despre perioada și teritoriile în care au avut loc aceste

utilizări, sumele colectate de la fiecare furnizor și repartizate, comisionul și alte rețineri aplicate;

e) să asigure mijloacele electronice prin care autorii sau titularii de drepturi ale căror opere muzicale sunt incluse în propriul repertoriu, precum și cei care i-au încredințat gestiunea drepturilor online, să îi furnizeze informații privind operele lor muzicale sau drepturile aparținând acestora, precum și teritoriile pentru care mandatează organismul de gestiune colectivă.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. d) se aplică și în cazul în care un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism de gestiune colectivă să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale în conformitate cu prevederile art. 176. Organismul de gestiune colectivă care mandatează este responsabil pentru repartizarea ulterioară a acestor sume către autori sau titularii de drepturi și pentru informarea acestora, cu excepția situației în care organismele de gestiune colectivă convin altfel.

(3) Dispozițiile alin. (1) lit. e) se aplică și în cazul în care un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism de gestiune colectivă să acorde licențe multiteritoriale în conformitate cu prevederile art. 176 și 177, cu excepția cazului în care acestea convin altfel.

(4) Organismul de gestiune colectivă poate refuza să accepte rapoarte transmise de furnizori într-un format protejat prin drepturi exclusive dacă organismul permite utilizarea pentru raportare a unui standard acceptat la nivel de sector pentru schimbul electronic de date.

(5) Furnizorul nu poate refuza să accepte factura din cauza formatului acesteia în cazul în care organismul de gestiune colectivă utilizează un standard acceptat la nivel de sector.

(6) Facturile prevăzute la alin. (1) lit. c) trebuie să cuprindă date exacte și cel puțin titlul operelor și drepturile licențiate, integral sau parțial, precum și informații privind utilizările reale puse la dispoziție de furnizor.

(7) Furnizorul poate contesta exactitatea informațiilor cuprinse în facturile emise de unul sau mai multe organisme de gestiune colectivă, care au ca obiect aceleași drepturi online pentru aceeași operă muzicală.

(8) În cazul în care un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism de gestiune colectivă să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale, organismul de gestiune colectivă mandatat repartizează remunerațiile colectate cu exactitate și fără întârziere.

Articolul 176

(1) Orice acord de reprezentare în baza căruia un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale din propriul repertoriu are caracter neexclusiv. Organismul de gestiune colectivă mandatat gestionează aceste drepturi în mod nediscriminatoriu.

(2) Organismul de gestiune colectivă care mandatează își informează membrii în privința principalelor condiții ale acordului de reprezentare, inclusiv în privința duratei acestuia și a costului serviciilor prestate de organismul de gestiune colectivă mandatat.

(3) Organismul de gestiune colectivă mandatat are obligația informării organismului de gestiune colectivă care mandatează cu privire la condițiile în care sunt acordate licențele multiteritoriale pentru drepturile online, inclusiv natura utilizării, toate dispozițiile referitoare la comisionul de acordare a licenței sau care influențează acest comision, durata licenței, perioadele contabile și teritoriile vizate.

Articolul 177

(1) În cazul în care un organism de gestiune colectivă nu acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale aflate în propriul repertoriu, acesta solicită încheierea unui acord de reprezentare unui alt organism de gestiune colectivă care:

a) agregă alte repertorii și nu acordă licențe multiteritoriale exclusiv pentru propriul repertoriu;

b) nu se limitează la agregarea de drepturi privind aceleași opere în scopul acordării de licențe comune pentru dreptul de reproducere și dreptul de comunicare publică.

(2) Organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea are următoarele obligații:

a) să accepte cererea, dacă acordă deja licențe multiteritoriale pentru aceeași categorie de drepturi online asupra unor opere muzicale aflate în repertoriul unuia sau mai multor organisme de gestiune colectivă;

b) să răspundă în scris, în cel mai scurt timp posibil, organismului de gestiune colectivă solicitant;

c) să gestioneze repertoriul organismului de gestiune colectivă solicitant în aceleași condiții pe care le aplică în cazul gestionării propriului repertoriu;

d) să includă repertoriul organismului de gestiune colectivă solicitant în toate ofertele pe care le adresează furnizorilor.

(3) Comisionul de gestiune reținut organismului de gestiune colectivă solicitant nu poate depăși costurile rezonabile suportate de organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea.

(4) Organismul de gestiune colectivă solicitant pune la dispoziția organismului de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea repertoriul și informațiile necesare pentru acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile online.

(5) În cazul în care informațiile prevăzute la alin. (4) sunt insuficiente sau furnizate într-o formă care nu permite organismului de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea să se conformeze cerințelor prezentului articol, acesta din urmă are dreptul să factureze costurile contractate în limite rezonabile pentru îndeplinirea acestor cerințe sau să excludă operele pentru care informațiile sunt insuficiente sau nu pot fi utilizate.

Articolul 178

(1) Autorii sau titularii de drepturi care au autorizat un organism de gestiune colectivă să le gestioneze drepturile online asupra operelor muzicale pot reține mandatul acordat, în cazul în care acesta nu acordă licențe multiteritoriale sau nu solicită altui organism de gestiune colectivă încheierea unui acord de reprezentare în acest sens.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), autorii sau titularii de drepturi au posibilitatea de a acorda ei înșiși sau prin intermediul unei alte sau altor părți licențele multiteritoriale, retrăgându-și drepturile din organismul de gestiune colectivă inițial, în măsura necesară și având posibilitatea să lase aceleași drepturi pentru acordarea de licențe monoteritoriale.

Articolul 179

(1) Dispozițiile prevăzute la art. 173-178 nu se aplică în cazul licențelor multiteritoriale acordate de organismele de gestiune colectivă pentru:

a) opere muzicale necesare unei societăți de radiodifuziune pentru a comunica sau a pune la dispoziția publicului programele sale de radio sau de televiziune simultan sau ulterior acestei transmisii;

b) orice material online produs de societatea de radiodifuziune sau pentru aceasta, care are un caracter auxiliar față de transmisia inițială, în scopul completării, previzualizării sau revizualizării programului, inclusiv avanpremierele.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică dacă conduc la denaturarea concurenței cu alte servicii care oferă consumatorilor acces online la opere muzicale sau individuale și nu trebuie să conducă la practici restrictive, cum ar fi împărțirea pieței sau a clienților.

Capitolul II Oficiul Român pentru Drepturile de Autor

Articolul 180

(1) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor funcționează ca organ de specialitate în subordinea Guvernului, fiind autoritate unică de reglementare, evidență prin registre

naționale, supraveghere, autorizare, arbitraj și constatare tehnico-științifică în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe.

(2) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se face integral și distinct de la bugetul de stat, prin intermediul bugetului Ministerului Culturii și Identității Naționale, ministrul coordonator fiind ordonator principal de credite.

(3) Organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor este coordonat de ministrul culturii și identității naționale și este condus de un director general, ajutat de un director general adjunct, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului coordonator.

Articolul 181

(1) Principalele atribuții ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sunt următoarele:

- a) reglementează activitatea din domeniu prin decizii ale directorului general, potrivit legii;
- b) elaborează proiecte de acte normative în domeniul său de activitate;
- c) ține evidența repertoriilor transmise de organisme de gestiune colectivă;
- d) organizează și administrează contra cost înregistrarea în registrele naționale și în alte evidențe naționale specifice, prevăzute de lege;
- e) eliberează contra cost marcaje holografice utilizabile în condițiile legii în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, la valoarea prețului de achiziție la care se adaugă un comision de administrare de 30%;
- f) avizează constituirea și supraveghează funcționarea organismelor de gestiune colectivă;
- g) avizează, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, potrivit legii, înscrierea în registrul aflat la grefa judecătorei a asociațiilor și fundațiilor constituite în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, inclusiv în ceea ce privește asociațiile pentru combaterea pirateriei;
- h) controlează, pe cheltuială proprie, din oficiu sau în urma unei sesizări scrise, respectarea legislației din domeniu, funcționarea și activitatea organismelor de gestiune colectivă, inclusiv prin permiterea accesului la sistemul informatic al acestora, și stabilește măsurile de intrare în legalitate sau aplică sancțiuni, după caz;
- i) colaborează cu autoritățile similare din statele membre ale Uniunii Europene în scopul monitorizării aplicării prevederilor Uniunii Europene referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe;
- j) efectuează contra cost, pe cheltuiala inculpaților, în cazul în care s-a dovedit vinovăția, constatări tehnico-științifice cu privire la caracterul original al produselor purtătoare de drepturi de autor sau de drepturi conexe, la solicitarea organelor de cercetare penală;
- k) efectuează expertize contra cost, pe cheltuiala părților interesate sau la cererea organelor judiciare;
- l) desfășoară activități de informare privind legislația din domeniu, pe cheltuiala proprie, precum și activități de instruire, pe cheltuiala celor interesați;
- m) desfășoară activități de reprezentare în relațiile cu organizațiile de specialitate similare și cu organizațiile internaționale din domeniu, la care statul român este parte;
- n) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc tarifele operațiunilor ce pot fi efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor contra cost. Contravaloarea operațiunilor prevăzute la alin.

(1) lit. j) se va include în cheltuielile de judecată.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin lege Oficiul Român pentru Drepturile de Autor are acces la informațiile necesare în mod operativ și gratuit de la Centrul Național al Cinematografiei, Oficiul Național al Registrului Comerțului, Autoritatea Națională a Vămilelor*), Agenția Națională de Administrare Fiscală și de la Poliția de Frontieră Română,

Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date și Direcția Generală de Pașapoarte din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum și de la instituțiile financiar-bancare, în condițiile legii.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 182

Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor potrivit prevederilor art. 181, persoana controlată este obligată să prezinte orice documente și informații solicitate de organele de control și să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate.

Articolul 183

(1) Activitatea de control a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prevăzută la art. 181 alin. (1) lit. h), se desfășoară numai cu notificarea prealabilă a organismului de gestiune colectivă controlat, comunicându-se totodată și obiectivele controlului. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate efectua controale generale o dată pe an, notificate cu 10 zile înainte de efectuarea controlului, precum și controale punctuale privind probleme care fac obiectul unor reclamații, ori de câte ori este nevoie, notificate cu trei zile înainte.

(2) Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, administratorul general este obligat să prezinte orice documente și informații solicitate de organele de control și să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate. Organele de control pot lua note explicative în legătură cu situațiile constatate, atât administratorului general, cât și altor persoane angajate.

(3) Concluziile organelor de control ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, împreună cu observațiile administratorului general, se consemnează într-un proces-verbal.

(4) Pe baza concluziilor controlului, în cazul constatării unor nereguli, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate decide comunicarea procesului-verbal către adunarea generală a organismului de gestiune colectivă în cauză care îl va dezbate în prima ședință ordinară.

Articolul 184

(1) În cazul în care Oficiul Român pentru Drepturile de Autor constată, în urma unui control programat sau a unei sesizări, că organismul de gestiune colectivă nu respectă obligațiile impuse prin prezenta lege, cu excepția celor a căror încălcare se pedepsește contravențional sau penal, dispune măsurile necesare intrării în legalitate și acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor un termen de 3 luni pentru îndeplinirea acestora.

(2) Măsurile dispuse conform alin. (1) trebuie să fie clare, precise și cu indicarea temeiului legal pe care se bazează.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), Oficiul Român pentru Drepturile de Autor verifică îndeplinirea măsurilor dispuse, iar în cazul în care constată că acestea nu au fost îndeplinite decide suspendarea activității organismului de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

(4) Împotriva deciziei prevăzute la alin. (3) se poate face plângere prealabilă, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Măsura suspendării se revocă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, după îndeplinirea măsurilor dispuse conform alin. (1).

(6) Dispozițiile alin. (1)-(5) se aplică în mod corespunzător și în cazul entităților de gestiune independente, pentru prevederile legale care vizează aceste entități.

Capitolul III Măsuri de protecție, proceduri și sancțiuni

Secțiunea I Măsuri tehnice de protecție și informații privind regimul drepturilor

Articolul 185

(1) Autorul unei opere, artistul interpret sau executant, producătorul de fonograme ori de înregistrări audiovizuale, organismul de radiodifuziune sau de televiziune și fabricantul de bază de date pot să instituie măsuri tehnice de protecție a drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(2) Prin măsuri tehnice, în sensul prezentei legi, se înțelege utilizarea oricărei tehnologii, a unui dispozitiv sau a unei componente care, în cadrul funcționării sale normale, este destinată să împiedice sau să limiteze actele care nu sunt autorizate de titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(3) Măsurile tehnice sunt considerate eficiente atunci când utilizarea unei opere sau a oricărui alt obiect al protecției este controlată de către titularul de drepturi prin aplicarea unui cod de acces sau a unui procedeu de protecție, precum criptarea, codarea, bruierea sau orice transformare a operei ori a altui obiect al protecției sau printr-un mecanism de control al copierii, dacă măsurile îndeplinesc obiectivul de asigurare a protecției.

(4) Titularii de drepturi care au instituit măsuri tehnice de protecție au obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor excepțiilor prevăzute la art. 35 alin. (1) lit. a), c) și e), art. 35 alin. (2) lit. d) și e) și la art. 39 mijloacele necesare pentru accesul legal la opera sau la oricare alt obiect al protecției. Totodată aceștia au dreptul să limiteze numărul copiilor realizate în condițiile de mai sus.

(5) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică în cazul operelor protejate, puse la dispoziția publicului, conform clauzelor contractuale convenite între părți, astfel încât oricine din public să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment, alese, în mod individual.

Articolul 186

(1) Titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege pot să furnizeze, în format electronic, asociat unei opere sau oricărui alt obiect al protecției sau în contextul comunicării publice a acestora, informații privind regimul drepturilor.

(2) Prin informații privind regimul drepturilor, în sensul prezentei legi, se înțelege orice informație furnizată de titularii de drepturi care permite identificarea operei sau a oricărui alt obiect al protecției prin prezenta lege, a autorului sau a altui titular de drepturi, precum și condițiile și modalitățile de utilizare a operei sau a oricărui alt obiect al protecției, precum și orice număr sau cod reprezentând aceste informații.

Secțiunea a II-a Proceduri și sancțiuni

Articolul 187

(1) Încălcarea drepturilor recunoscute și protejate prin prezenta lege atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, potrivit legii. Dispozițiile procedurale sunt cele prevăzute în prezenta lege, care se completează cu cele de drept comun.

(2) În cadrul unei acțiuni referitoare la încălcarea drepturilor protejate de prezenta lege și ca răspuns la o cerere justificată a solicitantului, instanța are dreptul să solicite furnizarea informațiilor privind originea și rețelele de distribuție a mărfurilor sau a serviciilor care aduc atingere unui drept prevăzut de prezenta lege, fie de la făptuitor, fie de la orice altă persoană care:

a) a deținut în scop comercial mărfuri-pirat;

b) a utilizat în scop comercial servicii prin care încalcă drepturile protejate de prezenta lege;

c) a furnizat, în scop comercial, produse sau servicii utilizate în activități prin care se încalcă drepturile prevăzute de prezenta lege;

d) a fost indicată, de oricare dintre persoanele prevăzute la lit. a), b) sau c), ca fiind implicată în producerea, realizarea, fabricarea, distribuirea sau închirierea mărfurilor-pirat ori a dispozitivelor-pirat de control al accesului sau în furnizarea produselor ori serviciilor prin care se încalcă drepturile protejate de prezenta lege.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) cuprind, după caz:

a) numele și adresa producătorilor, fabricanților, distribuitorilor, furnizorilor și ale celorlalți deținători anteriori ai mărfurilor, dispozitivelor sau ai serviciilor, inclusiv ale transportatorilor, precum și ale angrosiștilor destinatari și ale vânzătorilor cu amănuntul;

b) informații privind cantitățile produse, fabricate, livrate sau transportate, primite ori comandate, precum și prețul obținut pentru mărfurile, dispozitivele sau serviciile respective.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții legale, care:

a) acordă titularului dreptul de a primi informații mai extinse;

b) prevăd utilizarea în cauzele civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;

c) prevăd răspunderea pentru abuzul de drept la informare;

d) dau posibilitatea să se refuze furnizarea de informații care ar constrânge persoana menționată în alin. (1) să admită propria sa participare sau pe cea a rudelor sale apropiate la o activitate prin care se încalcă drepturile protejate de prezenta lege;

e) prevăd protecția confidențialității surselor de informare sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

Articolul 188

(1) Titularii drepturilor recunoscute și protejate prin prezenta lege pot solicita instanțelor de judecată sau altor organisme competente, după caz, recunoașterea drepturilor lor și constatarea încălcării acestora și pot pretinde acordarea de despăgubiri pentru repararea prejudiciului cauzat. Aceleași solicitări pot fi formulate în numele și pentru titularii de drepturi de către organismele de gestiune, de către asociațiile de combatere a pirateriei sau de către persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege, conform mandatului acordat în acest sens. Când o acțiune a fost pornită de titular, persoanele autorizate să utilizeze drepturi protejate prin prezenta lege pot să intervină în proces, solicitând repararea prejudiciului ce le-a fost cauzat.

(2) La stabilirea despăgubirilor instanța de judecată ia în considerare:

a) fie criteriul, cum ar fi consecințele economice negative, în special câștigul nerealizat, beneficiile realizate pe nedrept de făptuitor și, atunci când este cazul, alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi daunele morale cauzate titularului dreptului;

b) fie acordarea de despăgubiri reprezentând triplul sumelor care ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, în cazul în care nu se pot aplica criteriile prevăzute la lit. a).

(3) Dacă titularul dreptului de autor sau una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) face dovada credibilă că dreptul de autor face obiectul unei acțiuni ilicite, actuale sau iminente și că această acțiune riscă să îi cauzeze un prejudiciu greu de reparat, poate să ceară instanței judecătorești luarea unor măsuri provizorii. Instanța judecătorească poate să dispună în special:

a) interzicerea încălcării sau încetarea ei provizorie;

b) luarea măsurilor necesare pentru a asigura conservarea probelor;

c) luarea măsurilor necesare pentru a asigura repararea pagubei; în acest scop, instanța poate dispune luarea de măsuri asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile ale persoanei presupuse a fi încălcat drepturile recunoscute de prezenta lege, inclusiv blocarea conturilor sale bancare și a altor bunuri. În acest scop, autoritățile competente pot să dispună comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile pertinente;

d) ridicarea sau predarea către autoritățile competente a mărfurilor cu privire la care există suspiciuni privind încălcarea unui drept prevăzut de prezenta lege, pentru a împiedica introducerea acestora în circuitul comercial.

(4) Dispozițiile procedurale aplicabile sunt cuprinse în prevederile Codului de procedură civilă referitoare la măsurile provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală.

(5) Aceleași măsuri pot fi cerute, în aceleași condiții, împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept protejat prin prezenta lege.

(6) Măsurile prevăzute la alin. (3) și (5) pot să includă descrierea detaliată, cu sau fără prelevare de eșantioane, sau sechestrarea reală a mărfurilor în litigiu și, în cazurile corespunzătoare, a materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau a distribui aceste mărfuri, precum și documentele care se referă la ele. Aceste măsuri vor fi avute în vedere și în aplicarea dispozițiilor art. 169-171 din Codul de procedură penală.

(7) Instanța poate să autorizeze ridicarea de obiecte și înscrisuri care constituie dovezi ale încălcării drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, în original ori în copie, chiar și atunci când acestea se află în posesia părții adverse. În cazul încălcărilor comise la scară comercială, autoritățile competente pot să dispună, de asemenea, comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile pertinente.

(8) Pentru adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (3) și (7), sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidentiale, instanțele judecătorești vor pretinde reclamantului să furnizeze orice element de probă, accesibil în mod rezonabil, pentru a dovedi cu suficientă certitudine că s-a adus atingere dreptului său ori că o astfel de atingere este iminentă. Se consideră ca reprezentând element de probă suficient numărul de copii ale unei opere sau ale oricărui alt obiect protejat, la aprecierea instanței de judecată. În acest caz, instanțele judecătorești pot să ceară reclamantului să depună o cauțiune suficientă pentru a asigura compensarea oricărui prejudiciu care ar putea fi suferit de pârât.

(9) Măsurile de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt dispuse de instanță vor fi duse la îndeplinire prin executor judecătoresc. Titularii drepturilor ce se presupune că au fost încălcate ori cu privire la care există pericolul de a fi încălcate sau reprezentanții acestor titulari au dreptul de a participa la punerea în executare a măsurilor de asigurare a dovezilor ori de constatare a unei stări de fapt.

(10) Titularii drepturilor încălcate pot cere instanței de judecată să dispună aplicarea oricăreia dintre următoarele măsuri:

- a) remiterea, pentru acoperirea prejudiciilor suferite, a încasărilor realizate prin actul ilicit;
- b) distrugerea echipamentelor și a mijloacelor aflate în proprietatea făptuitorului, a căror destinație unică sau principală a fost aceea de producere a actului ilicit;
- c) scoaterea din circuitul comercial, prin confiscare și distrugere, a copiilor efectuate ilegal;
- d) răspândirea informațiilor cu privire la hotărârea instanței de judecată, inclusiv afișarea hotărârii, precum și publicarea sa integrală sau parțială în mijloacele de comunicare în masă, pe cheltuiala celui care a săvârșit fapta; în aceleași condiții instanțele pot dispune măsuri suplimentare de publicitate adaptate circumstanțelor particulare ale cazului, inclusiv o publicitate de mare amploare.

(11) Instanța de judecată dispune aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (10) pe cheltuiala făptuitorului, cu excepția cazului în care există motive temeinice pentru ca acesta să nu suporte cheltuielile.

(12) Măsurile prevăzute la alin. (10) lit. b) și c) pot fi dispuse și de procuror cu ocazia clasării sau renunțării la urmărirea penală. Dispozițiile alin. (10) lit. c) nu se aplică pentru construcțiile realizate cu încălcarea drepturilor privind opera de arhitectură, protejate prin prezenta lege, dacă distrugerea clădirii nu este impusă de circumstanțele cazului respectiv.

(13) În dispunerea măsurilor prevăzute la alin. (10), instanța de judecată va respecta principiul proporționalității cu gravitatea încălcării drepturilor protejate de prezenta lege și va lua în considerare interesele terților susceptibili de a fi afectați de aceste măsuri.

(14) Autoritățile judiciare sunt obligate să comunice părților soluțiile adoptate în cauzele de încălcare a drepturilor reglementate de prezenta lege.

(15) Guvernul României, prin Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, sprijină elaborarea, de către asociațiile și organizațiile profesionale, a codurilor de conduită la nivel comunitar,

destinate să contribuie la asigurarea respectării drepturilor prevăzute de prezenta lege, în special în ceea ce privește utilizarea codurilor ce permit identificarea fabricantului, aplicate pe discuri optice. De asemenea, Guvernul României sprijină transmiterea către Comisia Europeană a proiectelor codurilor de conduită la nivel național sau comunitar și a evaluărilor referitoare la aplicarea acestora.

Articolul 189

(1) Titularul dreptului de autor sau al drepturilor conexe poate fi reprezentat, în toate procedurile, negocierile și actele juridice, pe toată durata și în orice stadiu al procesului civil sau penal ori în afara unui astfel de proces, prin mandatar cu procură specială.

(2) Pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, precum și pentru retragerea plângerii prealabile și împăcarea părților, mandatul se consideră special, dacă este dat pentru reprezentarea titularului de drepturi de autor sau de drepturi conexe, în orice situație de încălcare a drepturilor sale.

Articolul 190

Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 30.000 lei următoarele fapte:

- a) încălcarea prevederilor art. 24 alin. (5);
- b) încălcarea prevederilor art. 89 și 90;
- c) încălcarea prevederilor art. 114 alin. (3);
- d) încălcarea prevederilor art. 149 alin. (4) sau (8);
- e) încălcarea prevederilor art. 162 lit. b), e), g), i), k), l), p) și q) și ale art. 172 alin. (1);
- f) fixarea, fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege, a interpretărilor sau a execuțiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune;
- g) comunicarea publică, fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege, a operelor ori a produselor purtătoare de drepturi conexe.

Articolul 191

(1) Constituie contravenție, dacă nu reprezintă infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei și cu confiscarea mărfurilor-pirat sau a dispozitivelor-pirat de control al accesului fapta persoanelor juridice ori a persoanelor fizice autorizate de a permite accesul în spațiile, la echipamentele, la mijloacele de transport, la bunurile sau la serviciile proprii, în vederea săvârșirii de către o altă persoană a unei contravenții prevăzute de prezenta lege.

(2) Pentru repetarea săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1), care a avut ca rezultat săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 193 în termen de un an, organul constatator poate aplica și sancțiunea complementară de suspendare a activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de până la 6 luni.

Articolul 192

(1) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 190 se aplică și persoanelor juridice. În cazul în care contravenientul, persoana juridică, desfășoară activități care implică, conform obiectului său de activitate, comunicarea publică de opere sau de produse purtătoare de drepturi de autor sau drepturi conexe, limitele amenzilor contravenționale se măresc de două ori.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 190 și 191 se constată și se aplică de persoanele împuternicite de directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sau de ofițerii ori de agenții de poliție din cadrul poliției locale sau al Ministerului Afacerilor Interne cu competențe în domeniu.

(3) Contravenientul poate achita, în termen de 48 de ore de la data primirii procesului-verbal de constatare a contravenției, jumătate din minimumul amenzii prevăzute în prezenta lege.

Articolul 193

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă următoarele fapte:

a) realizarea, în scopul distribuirii, de mărfuri-pirat;

b) plasarea mărfurilor-pirat sub un regim vamal definitiv de import sau de export, sub un regim vamal suspensiv ori în zone libere;

c) orice altă modalitate de introducere a mărfurilor-pirat pe piața internă.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și oferirea, distribuirea, deținerea ori depozitarea sau transportul de mărfuri-pirat, în scopul distribuirii.

(3) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite în scop comercial, acestea se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(4) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (3) se pedepsește și închirierea sau oferirea spre închiriere de mărfuri-pirat.

(5) Promovarea de mărfuri-pirat prin utilizarea anunțurilor publice ori a mijloacelor electronice de comunicare, prin expunerea ori prezentarea către public a listelor sau a cataloagelor de produse ori prin orice alte asemenea mijloace constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(6) În sensul prezentei legi, prin mărfuri-pirat se înțelege toate copiile, indiferent de suport, inclusiv copertele, realizate fără consimțământul titularului de drepturi sau al persoanei legal autorizate de acesta și care sunt executate, direct ori indirect, total sau parțial, de pe un produs purtător de drepturi de autor ori de drepturi conexe sau de pe ambalajele ori copertele acestora.

(7) În sensul prezentei legi, prin scop comercial se înțelege urmărirea obținerii, direct sau indirect, a unui avantaj economic ori material.

(8) Scopul comercial se prezumă dacă marfa-pirat este identificată la sediul, la punctele de lucru, în anexele acestora sau în mijloacele de transport utilizate de operatorii economici care au în obiectul de activitate reproducerea, distribuirea, închirierea, depozitarea ori transportul de produse purtătoare de drepturi de autor sau de drepturi conexe.

Articolul 194

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă punerea la dispoziția publicului, inclusiv prin internet ori prin alte rețele de calculatoare, fără drept, a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe ori de drepturi suigeneris ale fabricanților de baze de date sau a copiilor acestora, indiferent de suport, astfel încât publicul să le poată accesa în orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

Articolul 195

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani ori cu amendă reproducerea neautorizată pe sisteme de calcul a programelor pentru calculator în oricare dintre următoarele modalități: instalare, stocare, rulare sau executare, afișare ori transmitere în rețea internă.

Articolul 196

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă următoarele fapte comise fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege:

a) reproducerea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

b) distribuirea, închirierea sau importul pe piața internă al operelor ori al produselor purtătoare de drepturi conexe, altele decât mărfurile-pirat;

c) radiodifuzarea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

d) retransmiterea prin cablu a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

e) realizarea de opere derivate;

f) fixarea, în scop comercial, a interpretărilor sau a execuțiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune.

(2) Prin produse purtătoare de drepturi conexe se înțelege interpretările sau execuțiile artistice fixate, fonogramele, videogramele și propriile emisiuni ori servicii de programe ale organismelor de radiodifuziune și de televiziune.

Articolul 197

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta persoanei care își însușește, fără drept, în întregime sau în parte, opera unui alt autor și o prezintă ca o creație intelectuală proprie.

(2) Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Articolul 198

(1) Producerea, importul, distribuirea, deținerea, instalarea, întreținerea sau înlocuirea, în orice mod, a dispozitivelor de control al accesului, fie originale, fie pirat, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta persoanei care se racordează fără drept sau care racordează fără drept o altă persoană la servicii de programe cu acces condiționat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Utilizarea anunțurilor publice ori a mijloacelor electronice de comunicare în scopul promovării dispozitivelor-pirat de control al accesului la serviciile de programe cu acces condiționat, precum și expunerea sau prezentarea către public în orice mod, fără drept, a informațiilor necesare confecționării de dispozitive de orice fel, apte să asigure accesul neautorizat la serviciile de programe precizate, cu acces condiționat, ori destinate accesului neautorizat în orice mod la astfel de servicii, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(4) Vânzarea sau închirierea dispozitivelor-pirat de control al accesului se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

(5) În sensul prezentei legi, prin dispozitive-pirat de control al accesului se înțelege orice dispozitiv a cărui confecționare nu a fost autorizată de către titularul drepturilor recunoscute prin prezenta lege în raport cu un anumit serviciu de programe de televiziune cu acces condiționat, realizat pentru facilitarea accesului la acel serviciu.

Articolul 199

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta persoanei care, fără drept, produce, importă, distribuie sau închiriază, oferă, prin orice mod, spre vânzare sau închiriere, ori deține, în vederea comercializării, dispozitive ori componente care permit neutralizarea măsurilor tehnice de protecție sau care prestează servicii care conduc la neutralizarea măsurilor tehnice de protecție sau care neutralizează aceste măsuri tehnice de protecție, inclusiv în mediul digital.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă fapta persoanei care, fără drept, înlătură, în scop comercial, de pe opere sau de pe alte produse protejate ori modifică pe acestea orice informație sub formă electronică privind regimul drepturilor de autor sau al drepturilor conexe aplicabil.

Articolul 200

(1) Nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunță autorităților competente participarea sa la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 193, permițând astfel identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți participanți.

(2) Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 193 și care, în timpul urmăririi penale, denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de mărfuri-pirat sau de dispozitive-pirat de control al accesului, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

(3) În cazul în care persoanele care au săvârșit infracțiuni prevăzute de prezenta lege au reparat, până la terminarea cercetării judecătorești în fața primei instanțe, prejudiciul cauzat titularului de drepturi, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Titlul IV Aplicarea legii. Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 201

Beneficiază de protecția prevăzută de prezenta lege următoarele:

- a) operele ai căror autori sunt cetățeni români, chiar dacă nu au fost aduse încă la cunoștința publică;
- b) operele ai căror autori sunt persoane fizice sau juridice cu domiciliul ori cu sediul în România, chiar dacă nu au fost aduse la cunoștința publică;
- c) operele de arhitectură construite pe teritoriul României;
- d) interpretările sau execuțiile artiștilor interpreți ori executanți care au loc pe teritoriul României;
- e) interpretările sau execuțiile artiștilor interpreți ori executanți care sunt fixate în înregistrări protejate de prezenta lege;
- f) interpretările sau execuțiile artiștilor interpreți ori executanți care nu au fost fixate în înregistrări, dar sunt transmise prin emisiuni de radiodifuziune sau de televiziune protejate de prezenta lege;
- g) înregistrările sonore sau audiovizuale ai căror producători sunt persoane fizice sau juridice cu domiciliul ori cu sediul în România;
- h) înregistrările sonore sau audiovizuale a căror primă fixare pe un suport material a avut loc pentru prima dată în România;
- i) programele de radiodifuziune și de televiziune emise de organisme de radiodifuziune și de televiziune cu sediul în România;
- j) programele de radiodifuziune și de televiziune transmise de organisme transmițătoare cu sediul în România.

Articolul 202

Persoanele fizice sau juridice străine, titulare ale drepturilor de autor sau ale drepturilor conexe, beneficiază de protecția prevăzută prin convențiile, tratatele și acordurile internaționale la care România este parte, iar în lipsa acestora beneficiază de un tratament egal cu cel al cetățenilor români, cu condiția ca aceștia să beneficieze, la rândul lor, de tratament similar în statele respective.

Articolul 203

În completarea prevederilor prezentei legi se pot adopta reglementări speciale pentru stabilirea unor măsuri, inclusiv privind aplicarea și utilizarea codurilor de identificare a sursei, în vederea combaterii importului, producerii, reproducerii, distribuirii sau închirierii de mărfuri-pirat ori dispozitive-pirat de control al accesului, utilizate pentru serviciile de programe cu acces condiționat, precum și pentru utilizarea de marcaje speciale pentru atestarea plății remunerației compensatorii pentru copia privată.

Articolul 204

(1) În vederea înregistrării, ca mijloc de probă, a operelor realizate în România, se înființează Registrul Național de Opere, administrat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Înregistrarea este facultativă și se face contra cost, potrivit normelor metodologice și tarifelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Existența și conținutul unei opere se pot dovedi prin orice mijloace de probă, inclusiv prin includerea acesteia în repertoriul unui organism de gestiune colectivă.

(3) Autorii și alți titulari de drepturi sau deținătorii de drepturi exclusive ale autorilor, la care se face referire în prezenta lege, au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale operelor, mențiunea de rezervare a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor,

constând într-un simbol reprezentat prin litera C, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de locul și anul primei publicări.

(4) Producătorii de înregistrări sonore, artiștii interpreți sau executanți și alți deținători de drepturi exclusive ale producătorilor sau ale artiștilor interpreți ori executanți, la care se face referire în prezenta lege, au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale înregistrărilor sonore sau audiovizuale ori pe învelișul care le conține, mențiunea de rezervare a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor și constând într-un simbol reprezentat prin litera P, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de locul și anul primei publicări.

(5) Până la proba contrară, se prezumă că drepturile exclusive, semnalate conform uzanțelor, prin simbolurile menționate la alin. (3) și (4) sau prin mențiunile prevăzute la art. 105 și 109, există și aparțin persoanelor care le-au utilizat.

(6) Dispozițiile alin. (3)-(5) nu condiționează existența drepturilor recunoscute și garantate prin prezenta lege.

(7) Autorii de opere și titularii de drepturi, odată cu includerea operei lor în repertoriul organismului de gestiune colectivă, își pot înregistra și numele literar sau artistic, exclusiv în vederea aducerii acestuia la cunoștința publică.

Articolul 205

(1) Actele juridice încheiate sub regimul legislației anterioare își produc toate efectele conform aceleia, cu excepția clauzelor care prevăd cesiunea drepturilor de utilizare a totalității operelor pe care autorul le poate crea în viitor.

(2) Beneficiază de protecția prezentei legi și operele, inclusiv programele pentru calculator, interpretările sau execuțiile, înregistrările sonore sau audiovizuale, precum și programele organismelor de radiodifuziune și de televiziune realizate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor create înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care nu au expirat termenele de protecție calculate conform procedurilor legislației anterioare se prelungește până la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Articolul 206

(1) Utilajele, schițele, machetele, manuscrisele și orice alte bunuri care servesc direct la realizarea unei opere ce dă naștere unui drept de autor nu pot face obiectul unei urmăririi silite.

(2) Sumele datorate autorilor, ca urmare a utilizării operelor lor, beneficiază de aceeași protecție ca și salariile și nu pot fi urmărite decât în aceleași condiții. Aceste sume sunt supuse impozitării conform legislației fiscale în materie.

Articolul 207

Litigiile privind dreptul de autor și drepturile conexe sunt de competența organelor jurisdicționale, potrivit prezentei legi și dreptului comun.

Articolul 208

(1) Comisia Europeană va fi informată cu privire la intenția de adoptare a unor dispoziții naționale de reglementare a unor noi drepturi conexe, precizându-se motivele esențiale care justifică reglementarea acestor drepturi, precum și durata de protecție corespunzătoare.

(2) Vor fi comunicate Comisiei Europene orice dispoziții naționale adoptate în domeniul reglementat de prezenta lege.

(3) Va fi transmisă Comisiei Europene lista organismelor de radiodifuziune cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 137 alin. (2).

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor este responsabil de efectuarea comunicărilor prevăzute la alin. (1)-(3) către Comisia Europeană.

Articolul 209

Prezenta lege transpune prevederile următoarelor acte normative comunitare:

- a) Directiva Consiliului 91/250/CEE din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 122 din 17 mai 1991;
- b) Directiva Consiliului 92/100/CEE din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 346 din 24 noiembrie 1992;
- c) Directiva Consiliului 93/83/CEE din 27 septembrie 1993 privind armonizarea anumitor dispoziții referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 248 din 6 octombrie 1993;
- d) Directiva Consiliului 93/98/CEE din 29 octombrie 1993 privind armonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 290 din 24 noiembrie 1993;
- e) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 96/9/CE din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 077 din 27 martie 1996;
- f) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/29/CE din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 006 din 10 ianuarie 2002;
- g) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/84/CE din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 272 din 13 octombrie 2001;
- h) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2004/48/CE din 29 aprilie 2004 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 157 din 30 aprilie 2004;
- i) Directiva 2011/77/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2011 de modificare a Directivei 2006/116/CE privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 265 din 11 octombrie 2011;
- j) Directiva 2012/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind anumite utilizări permise ale operelor orfane, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 299 din 27 octombrie 2012;
- k) Directiva 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 84 din 20 martie 2014.

Articolul 210

Organismele de gestiune colectivă care funcționează la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligate să se conformeze dispozițiilor art. 151, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi*).

*) A se vedea art. 212 alin. (1), fost art. 154 alin. (1) anterior republicării.

Articolul 211

Dispozițiile prezentei legi se completează cu dispozițiile dreptului comun.

Articolul 212

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României**).

**) Legea nr. 8/1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Decretul nr. 321 din 21 iunie 1956 privind dreptul de autor, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

(3) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi***), partea din metodologiile prevăzute la art. 163 și 164, care privește suma minimă pentru radiodifuzorii locali, se va renegocia pe baza modificărilor aduse de prezenta lege, pentru a respecta proporționalitatea cu potențialii receptori ai emisiunilor.

***) Alin. (3) al art. 212, fost alin. (3) al art. 154 anterior republicării, a fost modificat prin Legea nr. 261/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 5 noiembrie 2015.

NOTĂ:

Reproducem mai jos:

– prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 329/2006, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 8/1996 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii actului modificator:

Articolul II

(1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă următoarele prevederi legale:

a) art. 96 alin. (1) lit. c) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 5 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 7/2004 privind protecția juridică a serviciilor bazate pe acces condiționat sau constând în accesul condiționat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46 din 20 ianuarie 2004;

c) art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 45/2000 privind unele măsuri pentru combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 624/2001;

d) art. 3 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 124/2000 pentru completarea cadrului juridic privind dreptul de autor și drepturile conexe, prin adoptarea de măsuri pentru combaterea pirateriei în domeniile audio și video, precum și a programelor pentru calculator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 213/2002;

e) art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 143/2003 pentru aprobarea metodologiilor privind utilizarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora și a tabelor cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 10 martie 2003;

f) art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2003 pentru aprobarea metodologiilor privind utilizarea repertoriului de opere audiovizuale al organismelor de gestiune colectivă și a tabelor cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor de opere audiovizuale, cu excepția autorilor muzicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 10 martie 2003.

(2) La data prevăzută la alin. (1) atribuțiile Oficiului Român pentru Drepturile de Autor privind constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale, stabilite prin acte normative anterioare prezentei ordonanțe de urgență, își încetează aplicabilitatea.

– prevederile art. II din Legea nr. 74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, care nu sunt încorporate în forma

republicată a Legii nr. 8/1996 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii actului modificator:

Articolul II

(1) Organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe au obligația modificării statutelor, în acord cu prevederile cuprinse la art. I, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Metodologiile prevăzute la art. 131*) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, rămân în vigoare până la expirarea duratei pentru care au fost încheiate.

(3) Dispozițiile din metodologiile elaborate conform art. 131*) și 131¹**) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, care conțin prevederi referitoare la sume/remunerații fixe sau minime aplicabile în cazul radiodifuzării, contrare dispozițiilor art. 131¹ alin. (2), astfel cum acestea au fost modificate prin prezenta lege, nu se mai aplică începând cu data împlinirii unui termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) A devenit art. 163 în forma republicată, prin renumerotare.

**) A devenit art. 164 în forma republicată, prin renumerotare.